

UNICEF
ILO
UNESCO
WFP
UNDP
UNFPA

HỘI LUẬT GIA VIỆT NAM
TRUNG TÂM TƯ VẤN
PHÁP LUẬT VÀ CHÍNH SÁCH
VỀ Y TẾ, HIV/AIDS

TRỢ GIÚP PHÁP LÝ NIỀM VUI CHO NGƯỜI NHIỄM HIV

Tháng 6/2010

NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC

A2, 261 Thụy Khuê, Q. Tây Hồ * ST: (04) 37950975
B28, Tổ 5B, P. Dịch Vọng Hậu, Cầu Giấy, Hà Nội * Fax: (04) 37950977
Web: nxbhongduc.vn * Email: lienhe@nxbhongduc.vn

TRỢ GIÚP PHÁP LÝ - NIỀM VUI CHO NGƯỜI NHIỄM HIV

Chịu trách nhiệm xuất bản:
Thạc sỹ NGUYỄN THU NGÀ

Biên tập: Hồng Hải
Trình bày: BIENTAP.com
Vẽ bìa: TRỌNG KIÊN

In 1.000 cuốn khổ 13x19cm tại.....
Số đăng ký KHXB: 353 - 2010/CXB/10-03/H §
In xong nộp lưu chiểu quý III/2010

MỤC LỤC

Lời nói đầu	5
-------------------	---

PHẦN MỘT:

Quy trình trợ giúp pháp lý cho người nhiễm HIV và người bị ảnh hưởng bởi HIV/AIDS	7
--	----------

PHẦN HAI:

Các trường hợp trợ giúp pháp lý.....	16
---	-----------

CHƯƠNG I: HIV VÀ QUYỀN ĐƯỢC HỌC TẬP	16
---	----

Cháu Hoa được đến trường học chữ.....	16
---------------------------------------	----

Cháu Minh được đi học mẫu giáo, học lớp 1	21
---	----

Cháu Công được học tập như những đứa trẻ bình thường khác	28
--	----

CHƯƠNG II: HIV VÀ QUYỀN ĐƯỢC LÀM VIỆC	30
---	----

Hiếu biết là sức mạnh	30
-----------------------------	----

Niềm vui không chỉ của riêng anh	34
--	----

CHƯƠNG III: CÁC QUYỀN KHÁC CỦA NGƯỜI NHIỄM HIV ...	37
--	----

Đồng được về nhà chữa bệnh.....	37
---------------------------------	----

Câu chuyện người con gái ven đô	40
---------------------------------------	----

Vòng xoáy của số phận	44
-----------------------------	----

PHẦN BA:

Các trường hợp tư vấn và cung cấp thông tin về HIV/AIDS	47
--	-----------

Vòng tay nhân ái của gia đình.....	48
------------------------------------	----

Một nụ cười hiềm hoi.	51
----------------------------	----

Một lối thoát bất ngờ.....	53
----------------------------	----

Cho tương lai của con gái và tôi	56
--	----

PHỤ LỤC A: Danh mục các văn bản quy phạm pháp luật để tham khảo.....	58
---	----

PHỤ LỤC B: Lời cảm ơn của khách hàng	66
--	----

LỜI NÓI ĐẦU

Luật Phòng, chống nhiễm vi rút gây ra hội chứng suy giảm miễn dịch mắc phải ở người (HIV/AIDS) được Quốc hội ban hành ngày 29/6/2006 và có hiệu lực từ ngày 01/01/2007. Luật này quy định người nhiễm HIV có quyền như mọi công dân khác trong xã hội, họ có quyền được sống và hòa nhập với cộng đồng và xã hội; quyền được học văn hóa, học nghề và làm việc; quyền được điều trị và chăm sóc sức khỏe; quyền được giữ bí mật riêng tư liên quan đến HIV/AIDS... Đồng thời, Luật này cũng nghiêm cấm các hành vi kỳ thị, phân biệt đối xử với người nhiễm HIV. Đây chính là cơ sở pháp lý để người nhiễm HIV tự bảo vệ mình khi quyền của họ bị vi phạm hoặc họ có thể nhờ cơ quan pháp luật bảo vệ.

Luật phòng chống HIV/AIDS đã đi vào cuộc sống góp phần tích cực cho công tác phòng chống HIV/AIDS nói chung và bảo vệ quyền, lợi ích hợp pháp của người nhiễm HIV và người bị ảnh hưởng bởi HIV/AIDS nói riêng.

Tuy nhiên, trong thực tế người nhiễm HIV đã và đang gặp phải sự kỳ thị và phân biệt đối xử từ cộng đồng, cũng như không được đảm bảo các quyền và lợi ích hợp pháp của mình. Cuộc sống của họ đã và đang gặp những khó khăn, vướng mắc về pháp luật. Có những trường hợp, họ không thể tự giải quyết được, tương chừng như bế tắc và không có lối thoát nhưng thật may mắn, họ đã được các luật gia, luật sư của các Văn phòng Trợ giúp pháp lý về HIV/AIDS thuộc Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế,

HIV/AIDS trực thuộc Hội Luật gia Việt Nam, Hội luật gia An Giang, Hội luật gia Hải Phòng, Hội luật gia TP.Hồ Chí Minh, Hội luật gia Quảng Ninh, Hội luật gia Đồng Nai, Hội luật gia Thanh Hóa trợ giúp pháp lý để bảo vệ quyền của họ, giúp họ tìm lại niềm vui, niềm hạnh phúc của mình để tự tin vươn lên trong cuộc sống.

Cuốn sách này ghi lại một số câu chuyện có thực kể về những người bị nhiễm HIV đã được luật gia, luật sư và tư vấn viên đồng đẳng trợ giúp thành công từ năm 2007.

Xin cảm ơn sự hỗ trợ về kỹ thuật và về tài chính của UNAIDS để chúng tôi hoàn thành cuốn sách này. Cảm ơn sự tham gia đóng góp ý kiến của các thành viên nhóm hoạt động về pháp luật HIV cho cuốn sách, cảm ơn các luật gia, luật sư của Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế, HIV/AIDS và Văn phòng trợ giúp pháp lý của Hội luật gia An Giang, TP.Hồ Chí Minh, Hải Phòng, Quảng Ninh, Đồng Nai, Thanh Hóa những người sẽ tiếp tục cộng tác với chúng tôi trong việc bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp cho người nhiễm HIV và bị ảnh hưởng bởi HIV/AIDS.

PHẦN MỘT

QUY TRÌNH TRỢ GIÚP PHÁP LÝ CHO NGƯỜI NHIỄM HIV VÀ NGƯỜI BỊ ẢNH HƯỞNG BỞI HIV/AIDS

Luật gia, luật sư cần đảm bảo nghiên cứu và phân tích các yêu cầu của khách hàng một cách khách quan, xác định các cơ sở pháp lý của vụ việc và tư vấn cho khách hàng về các lựa chọn pháp lý để giải quyết vụ việc. Để đảm bảo tính khách quan và toàn diện của quy trình, luật sư, luật gia có thể thực hiện tuân tự 5 bước sau. Nội dung của từng bước tùy thuộc vào tính chất của vụ việc.

BƯỚC 1: Thu thập thông tin và yêu cầu

BƯỚC 2: Đánh giá sự việc

BƯỚC 3: Xác định luật áp dụng cho tình huống trợ giúp

BƯỚC 4: Lập kế hoạch trợ giúp

BƯỚC 5: Triển khai kế hoạch

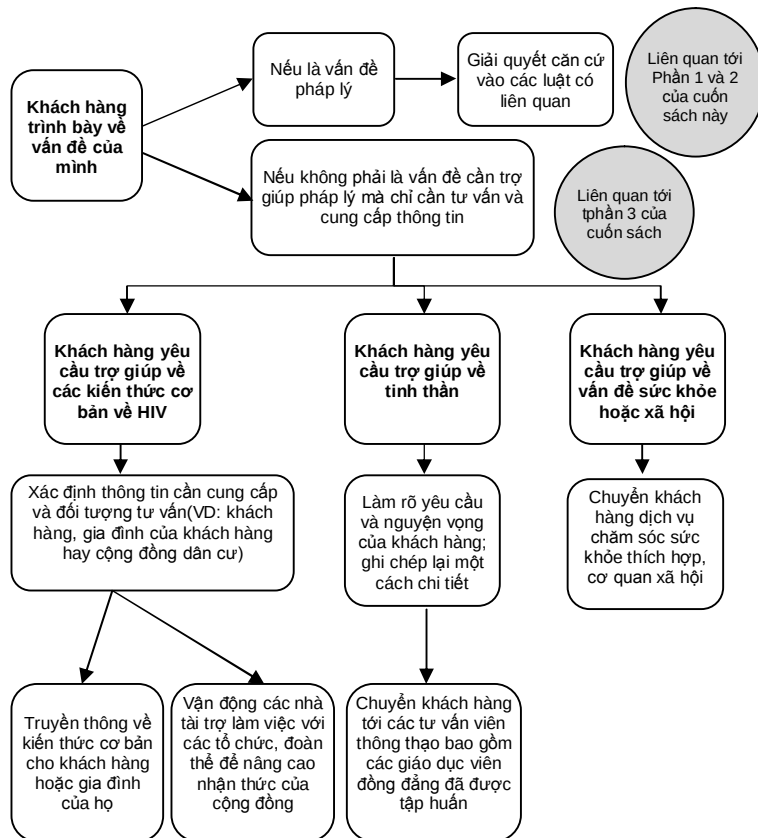
BƯỚC 1: Thu thập thông tin, yêu cầu của người được trợ giúp pháp lý (TGPL)

Bước này bao gồm các hành động sau:

Các giai đoạn	Nội dung
a. Giới thiệu	➔ Luật sư/tư vấn viên đồng đẳng giới thiệu ➔ Giới thiệu về Trung tâm; ➔ Khách hàng tự giới thiệu về họ; <i>Lưu ý: Nếu khách hàng muốn giấu tên thì lập mã số khách hàng.</i>
b. Giải thích vụ việc	➔ Khách hàng giới thiệu về vụ việc. ➔ Nhận định yêu cầu của khách hàng
c. Thu thập các thông tin quan trọng	➔ Yêu cầu khách hàng cung cấp tài liệu; ➔ Nghiên cứu sơ bộ các tài liệu được cung cấp; ➔ Nguyên vọng, yêu cầu, mục đích của khách hàng ➔ Hỏi thêm khách hàng về những vấn đề chưa rõ
d. Thu thập thông tin bổ sung	➔ Thu thập từ các nguồn khác: Cơ quan chức năng, cá nhân.... ➔ Thu thập văn bản, hình ảnh, âm thanh có liên quan

BUƯỚC 2: Đánh giá sự việc

Các thông tin được cung cấp trong bước một sẽ cho phép người thực hiện trợ giúp pháp lý xác định bản chất vụ việc thuộc phạm vi pháp luật, xã hội hay đạo đức. Các trường hợp thường là sự kết hợp của các vấn đề khác nhau và việc làm rõ sự khác biệt giữa những vấn đề đó để phát triển kế hoạch hành động thích đáng là một việc rất quan trọng.

Nếu bản chất vụ việc là vấn đề xã hội hoặc đạo đức và không thể áp dụng về chính sách pháp luật thì luật sư hoặc nhóm trợ giúp pháp lý sẽ chuyển vụ việc đến các tổ chức hoặc các nhân có liên quan để giải quyết.

Nếu luật gia, luật sư nhận định vấn đề của khách hàng là do thiếu hiểu biết về HIV và đường lây truyền của HIV, họ cũng có thể cung cấp các thông tin chung về HIV tới khách hàng, gia đình của họ hoặc tới cộng đồng.

Các vụ việc yêu cầu can thiệp pháp luật sẽ thuộc một hoặc nhiều lĩnh vực như sau:

1. Giáo dục và đào tạo;
2. Lao động, việc làm;
3. Khám, điều trị và chăm sóc sức khỏe;
4. Bí mật thông tin liên quan đến HIV/AIDS;
5. Kì thị, phân biệt đối xử;
6. Xử lý vi phạm hành chính về pháp luật phòng, chống HIV/AIDS, đưa vào cơ sở chữa bệnh – giáo dục – lao động xã hội;
7. Vi phạm pháp luật hình sự: mại dâm, ma túy, trộm cắp, cố ý lây truyền hoặc truyền HIV;
8. Ly hôn, kết hôn;
9. Di chúc, thừa kế;
10. Bảo hiểm y tế;
11. Giấy khai sinh, giấy kết hôn và giấy báo tử;

12. Bảo trợ xã hội.

Theo các đánh giá trong giai đoạn này, luật sư, luật gia cần ước lượng khối lượng công việc, thời gian, nhân sự và trang thiết bị cần thiết.

BUƯỚC 3: Xác định các luật và chính sách áp dụng cho tình huống trợ giúp

Tùy thuộc vào các trường hợp cụ thể, luật sư, luật gia xác định cơ sở pháp lý để trợ giúp khách hàng. Căn cứ vào các yếu tố sau để xác định văn bản/qui phạm pháp luật điều chỉnh:

- Chủ thể hành vi/tranh chấp;
- Thiệt hại (bao gồm: nguyên nhân hậu quả...);
- Hành vi/nội dung tranh chấp;
- Thời gian và địa điểm xảy ra sự việc;
- Nhóm vấn đề/lĩnh vực pháp luật (xem nhóm lĩnh vực);
- Yêu cầu, nguyện vọng của người được trợ giúp.

Phụ lục A cung cấp danh mục các văn bản quy phạm pháp luật thường xuyên được các luật sư, luật gia tham khảo (lưu ý: các văn bản nêu trong phụ lục này không bao gồm toàn bộ, với từng trường hợp cụ thể cần có sự nghiên cứu thêm).

Khi có vi phạm quyền, cần xác định trách nhiệm pháp lý của vi phạm đó thuộc loại trách nhiệm pháp lý nào:

1. Trách nhiệm hình sự

2. Trách nhiệm hành chính

3. Trách nhiệm kỷ luật

4. Trách nhiệm dân sự

Khi luật sư luật gia đã xác định các cơ sở pháp lý cho các yêu cầu của khách hàng và lên danh sách các cơ quan, tổ chức và các cá nhân có liên quan đến việc đảm bảo các quyền của khách hàng. Sau đó là thời điểm, các luật sư, luật gia xây dựng kế hoạch để trợ giúp khách hàng.

BUƯỚC 4: Lập kế hoạch trợ giúp

Sau khi thực hiện 3 bước trên, căn cứ vào nhu cầu của khách hàng và các quy định pháp luật áp dụng cho vụ việc, người thực hiện trợ giúp pháp lý cần xác minh để đảm bảo tính chính xác của thông tin do khách hàng cung cấp và xác định những vấn đề sau:

1. Quyền nào đã bị vi phạm?
2. Quyền của khách hàng bị vi phạm thế nào?
3. Ai đã vi phạm?
4. Thời gian và địa điểm nơi vi phạm xảy ra?
5. Ai có trách nhiệm bảo vệ/đảm bảo quyền của khách hàng?
6. Yêu cầu của khách hàng là gì?
7. Cơ sở pháp lý để bảo vệ quyền của khách hàng và kết quả mong đợi.

Dựa trên kết quả của các bước trên ta đã xác định được yêu cầu của khách hàng, quan hệ pháp luật, luật điều chỉnh...từ đó xây dựng kế hoạch triển khai việc trợ giúp phù hợp với từng vụ việc.

- Công việc: dự thảo đơn, công văn đề gửi, hay thực hiện nghiệp vụ....
- Đi đâu?
- Thời gian?
- Gặp tổ chức/ cơ quan/ cá nhân?
- Mục đích cụ thể của từng công việc thực hiện?

BƯỚC 5: Triển khai kế hoạch

Cuối cùng, người thực hiện trợ giúp pháp lý triển khai kế hoạch trợ giúp. Bước đầu tiên của triển khai kế hoạch là tư vấn cho khách hàng về quyền lợi của họ và bản chất của vấn đề. Thông thường, luật sư, luật gia soạn đơn hoặc giúp khách hàng soạn đơn đề nghị, đơn khiếu nại gửi cơ quan chức năng có liên quan. Trong quá trình này, Luật sư luật gia có trách nhiệm trợ giúp để giải quyết theo hướng hòa giải, đảm bảo sự thân thiện giữa khách hàng với những người có thẩm quyền giải quyết nhằm đạt được mục đích là bảo vệ được quyền và lợi ích hợp pháp của khách hàng. Đồng thời việc ưu tiên các trường hợp liên quan tới việc tiếp cận dịch vụ y tế và giáo dục cũng rất quan trọng vì những vấn đề này thường khẩn cấp và cần được giải quyết ngay.

Lưu ý chung:

★ Các bước trong qui trình đều quan trọng và có tính logic với nhau nên không được coi nhẹ hay bỏ qua bước nào.

★ Thái độ người trợ giúp trong toàn bộ quá trình: bình tĩnh, trung thực, tâm huyết, tự tin, quyết đoán. Người trợ giúp pháp lý phải đảm bảo tính bảo mật thông tin của khách hàng.

★ Sau khi vụ việc đã được giải quyết, người cung cấp dịch vụ pháp lý cần tiếp tục theo dõi các cam kết, tài liệu của vụ việc đồng thời báo cáo vụ việc tới các bên có liên quan và lưu trữ hồ sơ vụ việc một cách thích hợp.

★ Người thực hiện trợ giúp pháp lý cần thận trọng khi quảng bá dịch vụ trợ giúp pháp lý cho người nhiễm HIV. Giống như với bất kỳ một hoạt động dịch vụ nào – dù là phi lợi nhuận hay loại khác, các phòng trợ giúp pháp lý cũng cần quảng cáo để tăng lượng khách hàng. Đối với các phòng Trợ giúp pháp lý được hỗ trợ tài chính, điều đặc biệt quan trọng là phải tiếp cận các nhóm khách hàng đích (Ví dụ: người nhiễm HIV). Tuy nhiên, người cung cấp dịch vụ Trợ giúp pháp lý phải đảm bảo giữ bí mật thông tin của người nhiễm HIV và tính đến sự dễ bị kỳ thị và phân biệt đối xử đối với khách hàng nếu thông tin về tình trạng nhiễm HIV của họ bị tiết lộ.

Với những lưu ý trên, các bước tiếp cận khách hàng như sau đảm bảo thành công mà không tổn hại bí mật của khách hàng:

1. Tiếp cận thông qua các giáo dục viên đồng đẳng.
2. Tiếp cận thông qua các phòng xét nghiệm tự nguyện, phòng điều trị ngoại trú, Trung tâm phòng chống HIV/AIDS....
3. Quảng bá thông tin tại nơi làm việc, hội thảo tuyên truyền, giáo dục pháp luật.
4. Quảng bá trên phương tiện truyền thông (Ví dụ: phát thanh, truyền hình, báo chí, quảng cáo...)
5. Gửi thư, phát tờ rơi.
6. Internet: trang web, gửi email, đăng tin.
7. Sử dụng hình ảnh, nhãn hiệu/thương hiệu.

PHẦN HAI

CÁC TRƯỜNG HỢP TRỢ GIÚP PHÁP LÝ

Những câu chuyện trong phần này được viết lên từ nhiều mảnh đời có thực đã và đang được trợ giúp pháp lý từ năm 2006 đến nay. Tất cả tên và thông tin cá nhân của các nhân vật trong câu chuyện đã được thay đổi để bảo vệ sự riêng tư của khách hàng.

CHƯƠNG I: HIV VÀ QUYỀN ĐƯỢC HỌC TẬP

CHÁU HOA ĐƯỢC ĐẾN TRƯỜNG HỌC CHỮ

Cháu Hoa 9 tuổi, mồ côi cả cha lẫn mẹ. Cháu nhiễm HIV và hiện nay đang sống cùng với ông nội. Ông của Hoa đã nhiều lần đến trường xin cho cháu được đi học nhưng Ban giám hiệu nhà trường đều từ chối nhận cháu vào học bởi sức ép từ phía các phụ huynh học sinh khác là rất lớn. Ông đề nghị Phòng trợ giúp pháp lý về HIV/AIDS của Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế, HIV/AIDS thuộc Hội luật gia Việt Nam trợ giúp. Trung tâm đã thực hiện các bước sau để bảo vệ thành công quyền được đi học của cháu Hoa.

1. Thu thập và xác minh thông tin:

Sau khi thu thập và xác minh thông tin quyền đi học của cháu bé nhiễm HIV theo quy định trong Luật Phòng, chống HIV/AIDS đã không được thực hiện, trung tâm đã cử luật sư, luật gia trợ giúp cháu Hoa và làm việc với Ban giám hiệu nhà trường để giải quyết vụ việc.

2. Cơ sở pháp lý để trợ giúp pháp lý cho cháu Hoa:

- Luật Bảo vệ, Chăm sóc và Giáo dục trẻ em:

➤ Tại Điều 4: Trẻ em, không phân biệt gái, trai, con trong gia đình, con ngoài gia đình, con đẻ, con nuôi, con riêng, con chung; không phân biệt dân tộc, tín ngưỡng, tôn giáo, thành phần, địa vị xã hội, chính kiến của cha mẹ hoặc người giám hộ, đều được bảo vệ, chăm sóc và giáo dục, được hưởng các quyền theo quy định của pháp luật.

➤ Khoản 1, Điều 16: Trẻ em có quyền được học tập.

➤ Tại Điều 28: Quy định trách nhiệm của gia đình, Nhà nước, nhà trường và các cơ sở giáo dục khác phải bảo đảm quyền được học tập của trẻ em.

➤ Tại Điều 53: Trẻ em nhiễm HIV không bị phân biệt đối xử; được Nhà nước và xã hội tạo điều kiện để chữa bệnh, nuôi dưỡng tại gia đình hoặc tại cơ sở trợ giúp trẻ em.

- Luật Giáo dục:

➤ Tại Điều 10: Quy định học tập là quyền và nghĩa vụ của công dân

- Luật Phòng, chống HIV/AIDS:

➤ Khoản 4, Điều 3: Quy định một trong các nguyên tắc phòng, chống HIV/AIDS là: "Không kỳ thị phân biệt đối xử với người nhiễm HIV và thành viên gia đình họ..."

➤ Khoản 1, Điều 4 quy định về quyền của người nhiễm HIV

c) Học văn hóa, học nghề, làm việc;

➤ Khoản 3, Điều 8: Quy định các hành vi bị nghiêm cấm trong đó có hành vi kỳ thị, phân biệt đối xử với người nhiễm HIV;

➤ Điểm a, Khoản 2, Điều 15: Cơ sở giáo dục không được từ chối tiếp nhận học sinh, sinh viên, học viên vì lý do người đó nhiễm HIV

➤ Điểm đ, Khoản 1, Điều 17: Trách nhiệm của UBND xã, phường, thị trấn trong việc tuyên truyền chống kỳ thị, phân biệt đối xử với người nhiễm HIV và thành viên gia đình họ.

Chỉ thị số 61/2008/CT-BGDDT ngày 12 tháng 11 năm 2008 của Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo về tăng cường công tác phòng, chống HIV/AIDS trong ngành giáo dục.

• Theo Chỉ thị này, các cơ sở giáo dục phải đảm bảo quyền được học tập, làm việc, sống hòa nhập cộng đồng của người nhiễm hoặc bị ảnh hưởng bởi HIV/AIDS. Cơ sở giáo dục không được yêu cầu xét nghiệm HIV, xuất trình kết quả

xét nghiệm HIV đối với người học, người đến xin học, nhà giáo, cán bộ, nhân viên.

3. Xác định các cơ quan, đoàn thể có liên quan trong việc trợ giúp cho cháu Hoa được đi học:

- Trung tâm phòng, chống HIV/AIDS
- Ủy ban nhân dân huyện
- Phòng giáo dục huyện
- Ủy ban chăm sóc và giáo dục huyện
- Ủy ban nhân dân xã
- Ban giám hiệu trường tiểu học xã
- Các trưởng thôn tại xã

4. Tiến hành trợ giúp pháp lý cho cháu Hoa:

Dựa trên cơ sở pháp lý này, các luật sư của Trung tâm đã tư vấn cho gia đình cháu Hoa hiểu về quyền được đi học của người nhiễm HIV nói chung và trẻ em nhiễm HIV nói riêng, trên cơ sở đó luật sư đã hướng dẫn ông nội của cháu Hoa làm đơn gửi Ủy ban nhân dân huyện, Phòng giáo dục huyện, Ủy ban nhân dân xã, Ban giám hiệu trường tiểu học đề nghị giúp đỡ cháu Hoa được đi học theo qui định của pháp luật.

Các luật sư cùng gia đình đã làm việc với Trung tâm phòng, chống HIV/AIDS, Ủy ban nhân dân xã, Ban giám hiệu trường tiểu học xã để cho cháu Hoa được đi học. Trong

buổi làm việc, luật sư đưa ra các thông tin như đã nêu trong đơn: pháp luật đã công nhận quyền được đi học của cháu Hoa, và quyền này đã không được thực hiện. Vì vậy, yêu cầu các cơ quan này có trách nhiệm tham gia bảo vệ quyền đi học của cháu Hoa.

Trong buổi làm việc, luật gia, luật sư đề nghị Ủy ban nhân dân xã chỉ đạo trường thôn họp dân phát tờ rơi với nội dung chống kỳ thị phân biệt đối xử với người nhiễm HIV. Luật gia, luật sư cũng phối hợp với Trung tâm phòng, chống HIV/AIDS tổ chức truyền thông Luật Phòng, chống HIV/AIDS, kiến thức cơ bản về HIV/AIDS. Nêu rõ hành vi phân biệt đối xử với người nhiễm HIV, cụ thể trong việc không cho cháu Hoa được đi học là vi phạm pháp luật. Vận động nhân dân thực hiện đúng quy định của Luật Phòng, chống HIV/AIDS và không nên kỳ thị và phân biệt đối xử với cháu Hoa, thương yêu cháu vì cháu mồ côi cả cha lẫn mẹ, để từ đó ủng hộ cháu được đến trường học lớp 1.

5. Kết quả:

Từ đầu năm học 2009 – 2010, Cháu Hoa đã được vào học lớp 1 tại trường tiểu học. Để giúp cháu có đủ kiến thức vào học lớp 1, trong 3 tháng hè, nhà trường đã cử giáo viên đến nhà giúp cháu học thêm.

CHÁU MINH ĐƯỢC HỌC MẪU GIÁO, HỌC LỚP MỘT

Chị Quỳnh và con trai chị là người nhiễm HIV. Cháu Minh con trai chị đã lên 5 tuổi nhưng không được đi học. Ban giám hiệu Trường mầm non đã lấy lý do là "Theo Điều lệ trường mầm non, trẻ em mắc bệnh truyền nhiễm không được đi học" để từ chối không nhận cháu Minh vào trường. Chị đề nghị Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế, HIV/AIDS trợ giúp để con chị được đi học.

1. Thu thập và xác minh thông tin:

Nhận được yêu cầu trợ giúp của chị Quỳnh. Các luật sư của Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế, HIV/AIDS đã tiến hành xác minh thông tin. Thông tin cháu Minh hiện đã lên 5 tuổi nhưng không được vào học trường mầm non là chính xác.

2. Cơ sở pháp lý để trợ giúp pháp lý cho cháu Minh:

Trong trường hợp này, cháu Minh bị ngăn cản đến trường vì nhiễm HIV là do cán bộ nhà trường cho rằng HIV là bệnh truyền nhiễm. Mà Điều lệ trường mầm non không cho phép trẻ em mắc bệnh truyền nhiễm đến trường học với các trẻ em khác. Do vậy, nhóm trợ giúp pháp lý quyết định hành động tốt nhất là tập trung xác định rõ HIV không phải là bệnh truyền nhiễm theo quy định Luật phòng, chống các

bệnh truyền nhiễm và theo quy định tại Điều lệ trường mầm non.

Căn cứ vào khoản 2; 4 Điều 2 Luật Phòng, chống bệnh truyền nhiễm về giải thích từ ngữ: *"Tác nhân gây bệnh truyền nhiễm là vi rút, vi khuẩn, ký sinh trùng và nấm có khả năng gây bệnh truyền nhiễm"*.

"Người mắc bệnh truyền nhiễm là người bị nhiễm tác nhân gây bệnh truyền nhiễm có biểu hiện triệu chứng bệnh".

Khoản 1; 2 Điều 2 Luật Phòng, chống HIV/AIDS:

"HIV là vi rút gây ra suy giảm miễn dịch ở người, làm cho cơ thể suy giảm khả năng chống lại các tác nhân gây bệnh".

"AIDS là hội chứng suy giảm miễn dịch mắc phải do vi rút HIV gây ra, thường được biểu hiện thông qua các nhiễm trùng cơ hội, các ung thư và có thể dẫn đến tử vong".

Đối chiếu với những qui định của Luật Phòng, chống bệnh truyền nhiễm; Luật Phòng chống HIV/AIDS vừa nêu trên cho thấy: Vi rút HIV không gây ra các bệnh truyền nhiễm, vi rút HIV gây ra hội chứng suy giảm khả năng miễn dịch ở người thường được biểu hiện thông qua các nhiễm trùng cơ hội (trong đó có các bệnh truyền nhiễm)

Do đó, người nhiễm vi rút HIV không phải đang mắc bệnh truyền nhiễm. Chỉ khi nào người nhiễm HIV chuyển sang giai đoạn AIDS có nhiễm trùng cơ hội là các bệnh truyền nhiễm cấp tính thì lúc đó mới là người đang mắc bệnh truyền nhiễm.

Từ những qui định nêu trên các Luật sư, Luật gia nhận định: Điều lệ Trường mầm non phù hợp với qui định của Luật Phòng, chống HIV/AIDS. Nhưng Trường mầm non xã đã áp dụng sai Điều lệ trường mầm non, không cho cháu Minh đi học là vi phạm Luật Bảo vệ, Chăm sóc và Giáo dục trẻ em; Luật Giáo dục năm 2005, vi phạm qui định tại Điểm C Khoản 1 Điều 4; Điều 15 Luật Phòng chống HIV/AIDS.

- Luật Bảo vệ, Chăm sóc và Giáo dục trẻ em:

➤ Tại Điều 4: Trẻ em, không phân biệt gái, trai, con trong gia đình, con ngoài gia đình, con đẻ, con nuôi, con riêng, con chung; không phân biệt dân tộc, tín ngưỡng, tôn giáo, thành phần, địa vị xã hội, chính kiến của cha mẹ hoặc người giám hộ, đều được bảo vệ, chăm sóc và giáo dục, được hưởng các quyền theo quy định của pháp luật.

➤ Khoản 1, Điều 16: Trẻ em có quyền được học tập.

➤ Tại Điều 28: Qui định trách nhiệm của gia đình, Nhà nước, nhà trường và các cơ sở giáo dục khác phải bảo đảm quyền được học tập của trẻ em.

➤ Tại Điều 53: Trẻ em nhiễm HIV/AIDS không bị phân biệt đối xử; được Nhà nước và xã hội tạo điều kiện để chữa bệnh, nuôi dưỡng tại gia đình hoặc tại cơ sở trợ giúp trẻ em.

- Luật Giáo dục:

➤ Tại Điều 10: Qui định học tập là quyền và nghĩa vụ của công dân.

- Luật Phòng chống bệnh truyền nhiễm

➤ Điểm b, Khoản 1, Điều 3: "Các bệnh truyền nhiễm thuộc nhóm B bao gồm bệnh do vi rút A-đê-nô (Adeno); bệnh do vi rút gây ra hội chứng suy giảm miễn dịch mắc phải ở người (HIV/AIDS)..."

➤ Khoản 2, Điều 2: "Tác nhân gây bệnh truyền nhiễm là vi rút, vi khuẩn, ký sinh trùng và nấm có khả năng gây bệnh truyền nhiễm".

➤ Khoản 4, Điều 2: "Người mắc bệnh truyền nhiễm là người bị nhiễm tác nhân gây bệnh truyền nhiễm có biểu hiện triệu chứng bệnh".

- Luật Phòng, chống HIV/AIDS:

➤ Khoản 1, Điều 2: "HIV là Vi rút gây suy giảm miễn dịch ở người, làm cho cơ thể suy giảm khả năng chống lại các tác nhân gây bệnh".

➤ Khoản 2, Điều 2: "AIDS là hội chứng suy giảm miễn dịch mắc phải do HIV gây ra, thường được biểu hiện thông qua các nhiễm trùng cơ hội, các ung thư và có thể dẫn đến tử vong".

➤ Khoản 4 Điều 3: Qui định một trong các nguyên tắc phòng, chống HIV/AIDS là: "Không kỳ thị phân biệt đối xử với người nhiễm HIV và thành viên gia đình họ..."

➤ Khoản 1, Điều 4 quy định về quyền của người nhiễm HIV.

c) Học văn hóa, học nghề, làm việc;

➤ Khoản 3, Điều 8: Quy định các hành vi bị nghiêm cấm trong đó có hành vi kỳ thị, phân biệt đối xử với người nhiễm HIV;

➤ Điểm a, Khoản 2, Điều 15: Cơ sở giáo dục không được từ chối tiếp nhận học sinh, sinh viên, học viên vì lý do người đó nhiễm HIV/AIDS.

➤ Điểm đ, Khoản 1 Điều 17: Trách nhiệm của Ủy ban nhân dân xã, phường thị trấn trong việc tuyên truyền chống kỳ thị, phân biệt đối xử với người nhiễm HIV và thành viên gia đình họ.

Chỉ thị số 61/2008/CT-BGDDT ngày 12 tháng 11 năm 2008 của Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo về tăng cường công tác phòng, chống HIV/AIDS trong ngành giáo dục.

- Theo Chỉ thị này, các cơ sở giáo dục phải đảm bảo quyền được học tập, làm việc, sống hòa nhập cộng đồng của người nhiễm hoặc bị ảnh hưởng bởi HIV/AIDS. Cơ sở giáo dục không được yêu cầu xét nghiệm HIV, xuất trình kết quả xét nghiệm HIV đối với người học, người đến xin học, nhà giáo, cán bộ, nhân viên.

- Điều lệ Trường Mầm non ban hành kèm theo Quyết định số 14/2008/QĐ-BGDDT ngày 07 tháng 04 năm 2008 của Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo.

➤ Khoản 2 Điều 42: Không tiếp nhận trẻ em đang mắc bệnh truyền nhiễm, bệnh bẩm sinh nguy hiểm vào học trong các cơ sở giáo dục mầm non.

3. Xác định các cơ quan, đoàn thể có liên quan trong việc trợ giúp cho cháu Minh được đi học:

- Cục Phòng chống HIV/AIDS - Bộ Y Tế
- Vụ Giáo dục Mầm non – Bộ Giáo dục và Đào tạo
- Sở Giáo dục và Đào tạo tỉnh
- Trung tâm Phòng, chống HIV/AIDS tỉnh
- Ủy ban nhân dân huyện
- Phòng giáo dục huyện
- Ủy ban chăm sóc và giáo dục trẻ em huyện
- Ủy ban nhân dân xã
- Ban giám hiệu trường mầm non xã
- Các ban ngành đoàn thể tại xã

4. Trợ giúp pháp lý cho chị Quỳnh và cháu Minh:

Luật gia, luật sư tư vấn cho chị Quỳnh làm đơn Khiếu nại và Kiến nghị tới Ủy ban nhân dân huyện, phòng Giáo dục – Đào tạo huyện; Ủy ban nhân dân xã, Ban Giám hiệu trường mầm non xã về việc con chị không được đi học.

Với sự trợ giúp và hướng dẫn của luật sư, chị làm đơn đề nghị Trung tâm Phòng, chống HIV/AIDS tỉnh giúp đỡ chị trong việc truyền thông Luật Phòng, chống HIV/AIDS tại địa phương nơi chị sinh sống, nhằm giảm bớt sự kỳ thị của người dân đối với mẹ con chị, qua đó giúp mẹ con chị sớm hoà nhập cộng đồng để con chị sớm được đi học.

Giám đốc Trung tâm tư vấn Pháp luật và chính sách về y tế HIV/AIDS đã có công văn đề nghị Cục Phòng, chống HIV/AIDS - Bộ Y tế với chức năng và quyền hạn của mình hợp tác với các cơ quan có liên quan để thực hiện đúng như các qui định của Luật Phòng chống HIV/AIDS, bảo vệ quyền được đi học của trẻ em nhiễm HIV nói chung và cháu Minh nói riêng, Cục Phòng, chống HIV/AIDS - Bộ Y tế đã chuyển công văn của Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế, HIV/AIDS về Vụ Giáo dục Mầm non - Bộ Giáo dục và Đào tạo. Trung tâm cũng trực tiếp làm việc với Vụ Giáo dục Mầm non - Bộ Giáo dục và Đào tạo về việc Trường mầm non xã hiểu sai Điều lệ Trường mầm non nên đã không cho cháu Minh vào học, như vậy là không thực hiện đúng qui định của Luật Phòng, chống HIV/AIDS.

5. Kết quả:

Tiếp thu ý kiến của Trung tâm, Vụ Giáo dục Mầm non đã có công văn chỉ đạo Sở Giáo dục và Đào tạo tỉnh thực hiện nghiêm túc Luật Phòng, chống HIV/AIDS. Sở Giáo dục và Đào tạo tỉnh đã yêu cầu Trường mầm non xã tiếp nhận cháu Minh con chị Quỳnh vào học.

Cháu Minh đã được nhận vào học tại trường mầm non của xã và từ năm học 2009 – 2010, cháu được vào học lớp 1 tại trường tiểu học của xã.

CHÁU CÔNG ĐƯỢC HỌC TẬP NHƯ NHỮNG ĐỨA TRẺ BÌNH THƯỜNG KHÁC

Bố mẹ Công đều là những người nghiện ma túy và mang trong mình HIV. Họ không nhà không cửa và không nuôi nổi Công, cuối cùng phải mang cháu cho vợ chồng người buôn gỗ.

Vợ chồng người buôn gỗ nuôi Công được 2 năm. Trong 2 năm này họ thấy cháu còi cọc ốm đau luôn nên đem cháu đi làm xét nghiệm HIV, kết quả cháu bị nhiễm HIV. Thấy cháu Công bị nhiễm HIV, vợ chồng người buôn gỗ không muốn nuôi cháu nữa, bèn mang cháu cho vợ chồng một người khác ở thành phố X. Rất may mắn cho cháu, cặp vợ chồng nhận cháu về nuôi là người rất tốt, thương yêu cháu như con đẻ của họ, chăm lo nuôi dưỡng cháu, khi cháu ốm đau họ tận tình mang cháu đi chữa bệnh, hết nơi này đến nơi khác, mong sao cháu chóng được lành bệnh.

Năm cháu đến tuổi đi học, họ đến trường tiểu học của thành phố xin cho cháu được đi học, họ thật thà nói với nhà trường là cháu bị nhiễm HIV, mong muốn nhà trường quan tâm để ý giúp đỡ cháu. Nhưng sự thật thà của họ đã gây khó khăn cho cháu.

Ngay khi biết Công bị nhiễm HIV, ban giám hiệu nhà trường đã từ chối không tiếp nhận cháu vào học. Bố mẹ nuôi của cháu đã đến trường đề nghị nhiều lần nhưng nhà trường vẫn không giải quyết. Không biết làm gì để cháu Công được đi học, qua mọi người giới thiệu, họ tìm đến Văn phòng trợ

giúp pháp lý thuộc Hội Luật gia tỉnh, đề nghị được trợ giúp để cháu Công được đến trường.

Với trách nhiệm của mình là tuyên truyền phổ biến pháp luật, bảo vệ quyền lợi hợp pháp của những người nhiễm HIV đặc biệt là quyền được đi học của trẻ bị nhiễm HIV. Làm việc với Ban giám hiệu trường tiểu học thành phố, Văn phòng đã căn cứ vào

- Luật Phòng, chống HIV/AIDS tại Điều 4 và Điều 15¹
- Nghị định 67/2007/NĐ-CP ngày 13 tháng 4 năm 2007 của Chính phủ về chính sách trợ giúp các đối tượng bảo trợ xã hội.

Văn phòng đã đề nghị nhà trường cần phải đảm bảo quyền được đi học của cháu Công theo đúng qui định của pháp luật. Văn phòng kết hợp với Ủy ban nhân dân phường, Trung tâm phòng chống HIV/AIDS tỉnh và các ban ngành đoàn thể tại địa phương, truyền thông về Luật phòng, chống HIV/AIDS và kiến thức cơ bản về HIV cho cộng đồng dân cư nơi cháu Công sinh sống. Qua đó làm giảm đi sự kỳ thị phân biệt đối xử với người nhiễm HIV tại địa phương nói chung và đối với cháu Công nói riêng. Văn phòng cũng giúp cháu Công xin được trợ cấp bảo trợ xã hội thường xuyên.

Giờ đây cháu Công được đi học như bao đứa trẻ khác. Cháu có một gia đình đầm ấm, có cả cha lẫn mẹ, những người đã vượt qua những khó khăn gian khổ và trở ngại của cuộc sống đời thường để dành trọn tình thương yêu cho cháu.

¹ “Quyền được học văn hoá của người nhiễm HIV; các cơ sở giáo dục không được từ chối tiếp nhận học sinh vì người đó nhiễm HIV”.

CHƯƠNG II: HIV VÀ QUYỀN ĐƯỢC LÀM VIỆC

HIỂU BIẾT LÀ SỨC MẠNH

Chị Ánh nhiễm HIV từ chồng. Chị là giáo viên dạy giỏi của Trường mầm non VH của thành Phố H đã hơn 10 năm nay. Khi biết thông tin chị nhiễm HIV, Ban giám hiệu nhà trường nơi chị đang công tác đã chuyển chị sang làm trợ lý cho Hiệu trưởng nhưng thực tế là làm những công việc vặt không có tên như thu tiền ăn, bán phiếu ăn... Chị vô cùng bức xúc nhưng không biết làm gì để tự bảo vệ mình. Thông qua một buổi tập huấn Luật Phòng, chống HIV/AIDS, chị đã mạnh dạn đề nghị Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế, HIV/AIDS bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của mình.

1. Thu thập và xác minh thông tin:

Trung tâm đã phối hợp với Trung tâm phòng, chống HIV/AIDS thành phố H thu thập và xác minh thông tin. Sau khi xác minh cho thấy việc Ban giám hiệu - Trường mầm non VH chuyển chị Ánh sang các công việc vặt khác không phù hợp với khả năng chuyên môn của chị là trái với các quy định của Luật Phòng, chống HIV/AIDS.

2. Cơ sở pháp lý để trợ giúp pháp lý cho chị Ánh:

- Luật Phòng, chống HIV/AIDS

- Khoản 1, Điều 4 quy định về quyền của người nhiễm HIV;

c) Học văn hóa, học nghề, làm việc;

➤ Điểm b, khoản 2, Điều 14 quy định về Người sử dụng lao động không được có hành vi ép buộc người lao động còn đủ sức khỏe chuyển công việc mà họ đang đảm nhiệm vì lý do người lao động nhiễm HIV.

- Chỉ thị số 61/2008/CT-BGDDT ngày 12 tháng 11 năm 2008 của Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo về tăng cường công tác phòng, chống HIV/AIDS trong ngành giáo dục.

- Theo Chỉ thị này, các cơ sở giáo dục phải đảm bảo quyền được học tập, làm việc, sống hòa nhập cộng đồng của người nhiễm hoặc bị ảnh hưởng bởi HIV/AIDS. Cơ sở giáo dục không được yêu cầu xét nghiệm HIV, xuất trình kết quả xét nghiệm HIV đối với người học, người đến xin học, nhà giáo, cán bộ, nhân viên, cảm đoán người học, nhà giáo, cán bộ, nhân viên tham gia các hoạt động, dịch vụ của cơ sở chỉ vì lý do người đó nhiễm HIV.

- Luật khiếu, nại tố cáo

➤ Khoản 1, Điều 1: "Công dân, cơ quan, tổ chức có quyền khiếu nại quyết định hành chính, hành vi hành chính của cơ quan hành chính nhà nước, của người có thẩm quyền trong cơ quan hành chính nhà nước khi có căn cứ cho rằng

quyết định, hành vi đó là trái pháp luật, xâm phạm quyền, lợi ích hợp pháp của mình."

3. Xác định các cơ quan, đoàn thể có liên quan trong việc trợ giúp pháp lý cho chị Ánh:

- Ủy ban nhân dân quận
- Phòng Giáo dục quận
- Thanh tra lao động
- Thanh tra giáo dục
- Trung tâm phòng, chống HIV/AIDS thành phố
- Ban giám hiệu – trường mầm non VH.
- Công đoàn Trường mầm non VH

4. Trợ giúp pháp lý cho chị Ánh:

Các luật sư đã tư vấn cho chị Ánh về quyền và nghĩa vụ của người nhiễm HIV theo quy định tại Luật phòng, chống HIV/AIDS và các văn bản quy phạm pháp luật khác có liên quan.

Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế, HIV/AIDS cùng với Trung tâm phòng chống HIV/AIDS thành phố H đã xuống làm việc trực tiếp với Ban giám hiệu Trường mầm non VH. Trong buổi làm việc, đoàn công tác đã phổ biến các kiến thức cơ bản về HIV/AIDS, đường lây truyền của HIV và biện pháp phòng ngừa lây nhiễm HIV.

Tại trường, các luật sư đã giải thích những quy định của pháp luật hiện hành về phòng, chống HIV/AIDS tại nơi làm việc theo quy định của Luật Phòng, chống HIV/AIDS. Việc Ban giám hiệu chuyển công việc giảng dạy của chị sang các công việc vật khác khi mà chị vẫn đủ sức khỏe để đảm nhiệm công việc là vi phạm quy định về quyền được làm việc của người nhiễm HIV (điểm c, khoản 1 Điều 4, Luật Phòng, chống HIV/AIDS) và vi phạm các hành vi mà người sử dụng lao động không được làm: "Ép buộc người lao động còn đủ sức khỏe chuyển công việc mà họ đang đảm nhiệm vì lý do người lao động nhiễm HIV" (điểm b khoản 2 Điều 14, Luật Phòng, chống HIV/AIDS).

5. Kết quả:

Sau buổi làm việc, ban giám hiệu trường mầm non VH đã nhận thấy việc không để chị Ánh trực tiếp giảng dạy và điều chuyển chị Ánh sang công việc khác là không phù hợp với quy định của Luật phòng, chống HIV/AIDS và cam kết sẽ bố trí chị Ánh được trở lại trực tiếp giảng dạy cho các cháu. Hiện tại chị đã được trở lại với cương vị giáo viên, chị đang cố gắng nỗ lực phấn đấu vươn lên thành một giáo viên dạy giỏi và tiếp tục cống hiến cho xã hội trong việc đào tạo thế hệ tương lai của đất nước.

NIỀM VUI KHÔNG CHỈ CỦA RIÊNG ANH

Anh Huy đã công tác trong đơn vị X được 17 năm. Sau khi làm xét nghiệm, anh biết mình nhiễm HIV. Anh lo sợ phản ứng của gia đình nếu biết anh nhiễm HIV và anh cũng sợ sẽ làm gia đình mình thất vọng. Nhưng thật may mắn, khi biết thông tin này, vợ anh rất thông cảm và họ đã cùng nhau vượt qua.

Khi biết anh nhiễm HIV, đơn vị tạo điều kiện cho anh được điều trị. Nhưng sau một thời gian điều trị, sức khỏe đã ổn định, anh nhận được thông báo đơn vị sẽ giải quyết chế độ phục viên đối với anh.

Thông qua phương tiện thông tin đại chúng và qua sự giới thiệu của bạn bè quen biết, anh biết đến Phòng trợ giúp pháp lý về HIV/AIDS tại Hà Nội thuộc Trung tâm tư vấn pháp luật và chính sách về y tế và HIV/AIDS là một địa chỉ đáng tin cậy trong trợ giúp cho người nhiễm HIV. Anh quyết định tìm đến Trung tâm để yêu cầu trợ giúp pháp lý trong việc bảo đảm quyền làm việc của mình.

1. Thu thập và xác minh thông tin:

Sau khi nhận được yêu cầu của anh, thu thập các thông tin cần thiết và xác minh thông tin anh Huy cung cấp là chính xác, phòng trợ giúp pháp lý về HIV/AIDS đã thành lập một nhóm làm việc để lên kế hoạch trợ giúp anh.

2. Cơ sở pháp lý để trợ giúp pháp lý cho anh Huy:

Nhóm đã cùng nhau nghiên cứu các quy định pháp luật có liên quan tới trường hợp này:

- Luật Phòng, chống HIV/AIDS,

➤ Điểm c, khoản 1, Điều 4: Quyền làm việc của người nhiễm HIV.

➤ Điểm a, Khoản 2, Điều 14: Người sử dụng lao động không được có các hành vi sau đây: Chấm dứt hợp đồng lao động, hợp đồng làm việc hoặc gây khó khăn trong quá trình làm việc của người lao động vì lý do người lao động nhiễm HIV.

- Luật khiếu nại, tố cáo

➤ Khoản 1, Điều 1: Công dân, cơ quan, tổ chức có quyền khiếu nại quyết định hành chính, hành vi hành chính của cơ quan hành chính nhà nước, của người có thẩm quyền trong cơ quan hành chính nhà nước khi có căn cứ cho rằng quyết định, hành vi đó là trái pháp luật, xâm phạm quyền, lợi ích hợp pháp của mình.

3. Xác định các cơ quan, đoàn thể có liên quan trong việc bảo vệ quyền được làm việc của anh Huy:

- Lãnh đạo đơn vị X
- Lãnh đạo đơn vị cấp trên của đơn vị X

4. Trợ giúp pháp lý cho anh Huy:

Các luật sư của phòng trợ giúp pháp lý về HIV/AIDS đã tư vấn và hướng dẫn anh Huy viết đơn đề nghị lãnh đạo đơn vị thực hiện đúng theo quy định của Luật phòng, chống HIV/AIDS, đồng thời phân công công việc phù hợp với sức khỏe và khả năng của anh. Việc này nhằm giúp anh tiếp tục công tác thêm 3 năm tới khi anh đạt 20 năm công tác là yêu cầu mức thời gian tối thiểu để được hưởng lương hưu và các chế độ khác bao gồm chế độ bảo hiểm y tế, đảm bảo cho anh được tiếp cận các dịch vụ điều trị và chăm sóc sức khỏe sau khi nghỉ hưu.

Bên cạnh đó, Trung tâm đã liên hệ với các cơ quan cấp trên của đơn vị X có liên quan để đề nghị họ xem xét trường hợp của anh Huy và đề nghị thực hiện theo đúng quy định tại Điều 14 của Luật Phòng, chống HIV/AIDS.

5. Kết quả:

Sau khi nghiên cứu các qui phạm của pháp luật hiện hành và xem xét đơn đề nghị của anh Huy, lãnh đạo đơn vị anh Huy đã quyết định cho anh ở lại đơn vị tiếp tục chữa bệnh, khi nào sức khỏe của anh ổn định sẽ bố trí công việc phù hợp cho anh. Đây là niềm vui không chỉ của riêng anh mà của tất cả mọi người trong đó có những người làm công tác trợ giúp pháp lý.

CHƯƠNG III: CÁC QUYỀN KHÁC CỦA NGƯỜI NHIỄM HIV

Câu chuyện này đề cập đến vấn đề quyền của người nhiễm HIV quy định trong Luật Tổ tụng hình sự và Luật Phòng, chống HIV/AIDS

ĐỒNG ĐƯỢC CHỮA BỆNH

Đồng là người nhiễm HIV, sống tại thành phố H. Đồng bị cơ quan điều tra công an quận X tạm giam 4 tháng vì tội cướp giật tài sản. Trong thời gian bị tạm giam, sức khỏe của Đồng ngày càng yếu. Gia đình đã đề nghị Văn phòng trợ giúp pháp lý về HIV/AIDS thuộc Hội luật gia thành phố H tư vấn và trợ giúp để Đồng được tạm đình chỉ điều tra và trở về nhà điều trị bệnh.

1. Thu thập và xác minh thông tin:

Văn phòng đã xác định thông tin do gia đình Đồng cung cấp là đúng sự thật. Hiện Đồng đang ở trại tạm giam B, và dù đang được điều trị tại bệnh xá trong trại tạm giam nhưng bệnh tình rất nặng. Việc giúp Đồng xin được tạm đình chỉ điều tra về nhà chữa bệnh là rất cần thiết.

2. Cơ sở pháp lý để trợ giúp pháp lý cho Đồng:

Bộ Luật Tổ tụng Hình sự

➤ Khoản 1 Điều 160: "*Khi bị can bị bệnh tâm thần hoặc bệnh hiểm nghèo khác có chứng nhận của Hội đồng giám định pháp y thì có thể tạm đình chỉ điều tra trước khi hết hạn điều tra*".

Luật Phòng, chống HIV/AIDS

➤ Khoản 1 Điều 42: "*Người đang bị điều tra, truy tố, xét xử mà bị bệnh AIDS giai đoạn cuối được tạm đình chỉ điều tra hoặc tạm đình chỉ vụ án theo qui định của pháp luật về tổ tụng hình sự*".

3. Xác định các cơ quan có liên quan trong việc giải quyết cho Đồng được tạm đình chỉ điều tra về nhà chữa bệnh:

- Cơ quan điều tra,
- Viện kiểm sát nhân dân quận,
- Các cơ sở y tế nơi Đồng từng điều trị
- Trung tâm phòng, chống HIV/AIDS thành phố H

4. Trợ giúp pháp lý cho Đồng:

Các luật sư của Văn phòng Trợ giúp pháp lý về HIV/AIDS thuộc Hội luật gia thành phố đã tư vấn cho gia

đình Đồng đến các cơ sở y tế, Trung tâm phòng, chống HIV/AIDS để thu thập thông tin về tiền sử bệnh của con em mình.

Bệnh viện cấp tỉnh thông báo cho gia đình biết Đồng có bị u gan. Tình trạng bệnh u gan của Đồng rất nghiêm trọng nên có thể được tạm đình chỉ điều tra theo quy định tại Điều 160 của Bộ luật Tố tụng hình sự và Điều 42 Luật phòng, chống HIV/AIDS

Trên cơ sở đó, Văn phòng đã tư vấn cho gia đình: Căn cứ vào Điều 160 Bộ luật Tố tụng Hình sự và Điều 42 Luật phòng, chống HIV/AIDS, gia đình cần làm đơn gửi cơ quan điều tra, viện kiểm sát nhân dân quận để các cơ quan này xem xét ra quyết định tạm đình chỉ điều tra để Đồng được về nhà chữa bệnh.

5. Kết quả:

Cơ quan điều tra, viện kiểm sát nhân dân quận đã chấp nhận đơn đề nghị của gia đình Đồng. Đồng được tạm đình chỉ điều tra để về nhà chữa bệnh theo đúng quy định tại Điều 42 Luật Phòng, chống HIV/AIDS. Khi sức khỏe hồi phục, Đồng sẽ phải thực hiện theo quyết định của cơ quan điều tra.

Câu chuyện sau đây đề cập tới quyền của người nhiễm HIV được kết hôn, chăm sóc cho gia đình và con cái họ.

CÂU CHUYỆN NGƯỜI CON GÁI VEN ĐỒ

Sinh ra lớn lên trong một gia đình nề nếp khá giả, Ly là cô gái hiền lành, dễ thương. Tốt nghiệp phổ thông trung học, Ly đắm chìm trong bao nhiêu hoài bão ước mơ, bao nhiêu dự tính cho tương lai nhưng cuối cùng cô đã quyết định đi làm tại một công ty liên doanh sản xuất đồ nhựa. Ở đây cô đã gặp và yêu An là đồng nghiệp của cô.

An hào hoa phong nhã, khéo ăn nói và lại có thu nhập khá cao. An luôn chiều chuộng Ly, mua tặng cô bất cứ thứ gì mà cô muốn. Mọi người ai cũng mừng cho Ly có được người yêu vừa đẹp trai lại giỏi kiếm tiền. Họ nghĩ cô sẽ có một tương lai tươi đẹp với một gia đình hạnh phúc.

Nhưng không phải vậy, An bắt đầu dùng ma túy. Ban đầu, do đua đòi An hút thử cho biết, nhưng rồi càng ngày An càng đắm chìm vào ma túy và không thoát ra được. Nhu cầu dùng ma túy ngày một nhiều hơn, An không đủ tiền để hút đã chuyển sang tiêm chích. Do thiếu hiểu biết về đường lây truyền của HIV nên An đã dùng chung bơm kim tiêm với các bạn nghiện.

Ly đâu biết người mình yêu vừa nghiện hút vừa bị nhiễm HIV. An và gia đình đã dấu không cho cô biết. Lấy

chồng được hơn hai năm, khi đứa con gái vừa đầy mười tám tháng tuổi thì An chuyển sang giai đoạn AIDS và qua đời bỏ lại Ly và đứa con thơ dại.

Lúc này Ly mới biết chồng mình đã nhiễm HIV. Cô thấy buồn vô hạn. Chôn chồng xong, cô lặng lẽ bế con đi làm xét nghiệm cho cô và cho con. Kết quả cho thấy Ly bị nhiễm HIV nhưng may mắn thay cháu bé không bị nhiễm.

Con sóng này qua đi thì con sóng sau ập đến và có phần tàn khốc hơn. Ly sống trong nhà chồng lặng lẽ như một cái bóng. Họ dè bủ, hắt hủi cô và không cho cô được chăm sóc đứa con thân yêu của mình. Họ đang tâm chia cắt tình mẫu tử, niềm hạnh phúc duy nhất của Ly. Họ tìm cách đẩy cô ra khỏi nhà, và cô phải về nhà bố mẹ đẻ để sống. Họ thậm chí không cho cô đến thăm con.

Tuy vậy, Ly không bỏ cuộc. Cô tìm mọi cách để được chăm sóc, nuôi dưỡng con mình. Qua những người có cùng cảnh ngộ, Ly biết được Trung tâm Tư vấn Pháp Luật và Chính sách Y tế về HIV/AIDS là nơi trợ giúp pháp lý miễn phí cho những người nhiễm HIV và những người chịu ảnh hưởng bởi HIV/AIDS. Đến với trung tâm, Ly không những tìm được sự trợ giúp pháp lý từ các luật sư, luật gia mà còn tìm thấy sự chia sẻ cảm thông của các bạn tư vấn viên đồng đẳng là những người cũng sống với HIV như cô.

Các luật sư, luật gia tư vấn và giải đáp cho cô những quy định của pháp luật hiện hành cụ thể là quyền được chăm sóc con cái. Theo quy định của:

- Luật Bảo vệ, chăm sóc và giáo dục trẻ em tại Điều 7 quy định " Trẻ em có quyền sống chung với cha

mẹ. Không ai có quyền buộc trẻ em phải cách ly cha mẹ..."

- Luật Hôn nhân và Gia đình tại Khoản 1 Điều 34 " Cha mẹ có nghĩa vụ và quyền thương yêu, trông nom, nuôi dưỡng, chăm sóc, bảo vệ quyền, lợi ích hợp pháp của con..."
- Luật Phòng, Chống HIV/AIDS điểm f, Khoản 1, Điều 4: "Các quyền khác theo quy định của Luật này và các quy định khác của pháp luật có liên quan".

Bên cạnh việc giúp Ly biết được quyền, nghĩa vụ theo Luật Phòng, chống HIV/AIDS và các quy định của pháp luật hiện hành, các luật gia, luật sư của trung tâm đã hướng dẫn cô làm đơn gửi cơ quan nhà nước có thẩm quyền và các ban ngành đoàn thể tại địa phương đề nghị giúp đỡ. Các luật sư, luật gia cùng Ly thuyết phục và phân tích cho gia đình nhà chồng hiểu việc làm của họ là vi phạm pháp luật và đạo đức xã hội.

Cuộc đời Ly bước sang một trang mới, khi các cấp chính quyền và ban ngành, đoàn thể của địa phương đã giúp cô được thường xuyên chăm sóc thăm nom con mình. Gia đình nhà chồng không còn hắt hủi xua đuổi Ly như trước, bà mẹ chồng đã cảm thông với cô và tạo điều kiện cho mẹ con cô được thường xuyên gặp nhau.

Nhưng chưa phải tất cả vấn đề của Ly đã được giải quyết. Do sức khỏe suy sụp, cô quyết định nghỉ việc và phải sống dựa vào bố mẹ đẻ của mình.

Cảm thông với hoàn cảnh của Ly, giám đốc Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế HIV/AIDS đã nhận cô vào làm việc. Cô được học tập, được làm việc, và có thêm thu nhập để góp phần nuôi dưỡng con và bản thân mình. Điều quan trọng nhất là Ly có điều kiện để giúp những người cùng cảnh ngộ và góp phần làm giảm sự kỳ thị và phân biệt đối xử của cộng đồng đối với người nhiễm HIV.

Câu chuyện sau đây đề cập đến quyền sở hữu tài sản của người nhiễm HIV.

VÒNG XOÁY CỦA SỐ PHẬN

Hạnh là con thứ ba trong gia đình có bốn chị em gái ở một xóm nhỏ bên sông. Gia đình Hạnh kinh doanh hàng ăn uống nên kinh tế vào loại khá giả trong xóm.

Sau khi tốt nghiệp trung học, Hạnh ở nhà giúp đỡ bố mẹ bán hàng. Đang độ tuổi mới lớn như bông hoa khoe sắc, Hạnh đã làm say đắm bao chàng trai. Họ đến quán nhà cô không phải để thưởng thức những món ăn ngon mà chủ yếu để được ngắm nhìn Hạnh. Nhưng Hạnh chỉ lo giúp đỡ bố mẹ bán hàng, mà không để ý đến các chàng trai quanh mình.

Trong số khách thường xuyên lui đến quán nhà chị, có Lai là người bảnh bao hơn cả. Lai đến quán nhà Hạnh cả sáng sớm lẫn chiều tối. Lai luôn tìm cách tiếp cận Hạnh mỗi khi có cơ hội và luôn tặng Hạnh những món quà mà cô ưa thích. Hạnh đã yêu Lai và hẹn hò sống với nhau đến hết đời. Đám cưới của Hạnh diễn ra rất nhanh với sự ủng hộ nhiệt tình của hai bên gia đình.

Vợ chồng Hạnh sống rất hạnh phúc cho đến khi sắp sinh đứa con đầu lòng, khi Hạnh vào bệnh viện làm xét nghiệm và biết mình bị nhiễm HIV. Lúc này chồng Hạnh mới nói thật cho cô biết anh ta nghiện ma túy và bị nhiễm HIV đã nhiều năm. Hạnh suy sụp hoàn toàn. Mọi hoài bão của Hạnh đã tan thành mây khói, giờ đây cô không còn nghĩ đến bản thân

mình, mà nỗi lo là làm sao cho chồng mình được khỏe mạnh, con mình sinh ra không bị nhiễm HIV.

Thật không may, đứa con trai của Hạnh cũng bị nhiễm HIV. Vất vả nuôi con cho đến khi con được hai tuổi thì chồng Hạnh chuyển sang giai đoạn AIDS rồi qua đời, bỏ lại hai mẹ con bơ vơ trong căn nhà nhỏ không người qua lại thăm nom và chăm sóc. Một mình Hạnh tần tảo nuôi và chăm sóc con, nhưng chỉ một năm sau khi chồng mất, đứa con duy nhất cũng bỏ cô ra đi. Trong vòng 2 năm Hạnh đã mất đi hai người thương yêu nhất của mình. Những đêm không ngủ Hạnh quần quai trong đau đớn.

Hạnh nghĩ rằng cuộc sống của mình không thể tệ hơn được nhưng số phận một lần nữa xoáy vào cuộc đời cô đầy nghiệt ngã. Gia đình nhà chồng tìm cách đẩy Hạnh ra khỏi căn nhà mà cách đó không lâu cô cùng chồng con sinh sống hạnh phúc. Hạnh không biết làm gì để tự bảo vệ mình, tất cả dường như trở nên vô vọng.

May mắn thay, các bạn trong nhóm tự lực ở địa phương tìm đến với Hạnh, động viên an ủi và giới thiệu cô đến Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế, HIV/AIDS để được trung tâm tư vấn và trợ giúp việc làm.

Sau khi nghe Hạnh kể về hoàn cảnh của mình và nghiên cứu những giấy tờ có liên quan do cô cung cấp, các luật sư nhận thấy diện tích đất Hạnh đang ở đã được gia đình nhà chồng viết giấy cho vợ chồng Hạnh, còn căn nhà cấp 4 là do vợ chồng Hạnh vay mượn để xây dựng.

Luật sư của trung tâm đã giúp Hạnh làm đơn gửi Ủy ban nhân dân xã, công an xã đề nghị giúp đỡ, bảo vệ quyền lợi

hợp pháp của cô. Luật sư đã trực tiếp gặp gia đình nhà chồng, phân tích cho gia đình hiểu Hạnh đang là người trực tiếp quản lý, sử dụng căn nhà đó. Do vậy, gia đình nhà chồng không có quyền đuổi cô ra khỏi nhà.

Kết quả là Hạnh vẫn được sống trong căn nhà của cô. Quyền lợi hợp pháp của Hạnh đã được bảo vệ và tôn trọng. Đến nay, Hạnh đã đón bà ngoại của chồng về ở và thay chồng chăm lo phụng dưỡng bà.

Cuộc đời của Hạnh đã thay đổi một cách tích cực. Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế, HIV/AIDS đã nhận cô vào làm việc. Hạnh rất tích cực tham gia phong trào truyền thông phòng chống HIV/AIDS của địa phương, đặc biệt tham gia bảo vệ quyền lợi của những người cùng cảnh ngộ như mình. Hạnh đã giúp được rất nhiều cho các bạn trong việc hỗ trợ, chăm sóc, điều trị đặc biệt là trẻ em nhiễm HIV. Động lực lớn nhất thúc đẩy Hạnh tham gia các hoạt động này là để Luật Phòng, chống HIV/AIDS được phát huy hiệu lực trong thực tế, để quyền và lợi ích hợp pháp của người nhiễm HIV được bảo vệ và tôn trọng.

PHẦN BA

CÁC TRƯỜNG HỢP TƯ VẤN VÀ CUNG CẤP THÔNG TIN VỀ HIV/AIDS

Cho đến phần này, cuốn sách đã giải quyết các nhu cầu pháp lý của người nhiễm HIV và người bị ảnh hưởng bởi HIV/AIDS. Tuy nhiên trong một số trường hợp, luật sư, luật gia cũng nhận được các yêu cầu tư vấn hoặc cung cấp thông tin chung về HIV/AIDS của khách hàng. Luật sư, luật gia cần xác định xem có sự vi phạm về quyền nào trong những trường hợp này không. Nếu không, họ có thể tiến hành tư vấn hoặc cung cấp các thông tin chung về HIV/AIDS cho khách hàng dưới dạng giáo dục về HIV/AIDS và các vấn đề liên quan hoặc tư vấn về tâm lý, hoặc chuyển khách hàng tới các cá nhân, tổ chức cung cấp trợ giúp không nằm trong lĩnh vực pháp lý.

Phần này gồm các trường hợp điển hình về tư vấn và cung cấp thông tin chung về HIV/AIDS. Tất cả các câu chuyện đều được viết lên từ cuộc đời thực của những người nhiễm HIV đã được Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế, HIV/AIDS trợ giúp. Thông tin cá nhân của các nhân vật đều đã được thay đổi để bảo mật cho khách hàng và gia đình họ.

VÒNG TAY NHÂN ÁI CỦA GIA ĐÌNH

Quân sinh ra và lớn lên ở vùng ngoại ô, mặc dù gia đình rất nghèo nhưng bố mẹ vẫn tạo điều kiện cho Quân được ăn học như bao bạn bè cùng trang lứa khác. Quân rất hạnh phúc vì luôn được bố mẹ quan tâm thương yêu và chăm sóc. Để đáp lại sự thương yêu và chăm sóc của bố mẹ, lúc nào Quân cũng học giỏi nhất lớp, luôn mang về cho bố mẹ những thành tích đáng khen ngợi. Với sự cố gắng của bản thân, Quân đã thi đỗ vào trường đại học mà mình mơ ước, đó cũng là niềm tự hào của bố mẹ Quân.

Một ngày có một người bạn cùng lớp đưa cho anh một ít bột trắng và khích dùng thử. Không ngờ sau lần ấy Quân đã nghiện lúc nào không biết. Đã nhiều lần Quân trốn học để đi tìm ma túy, việc học hành chệnh mảng và Quân đã phải nợ khá nhiều môn học. Rồi trong một lần phê thuốc Quân bị công an bắt và bị nhà trường đuổi học.

Cuộc đời Quân đã bước sang trang khác khi Quân phát hiện mình bị nhiễm HIV. Quân cảm thấy như trời đất sụp đổ dưới chân mình.

Bố mẹ Quân rất buồn và xấu hổ với bạn bè, họ hàng và bà con lối xóm. Bố mẹ cấm không cho Quân vào nhà vì sợ làm ảnh hưởng đến vong linh tổ tiên. Vì không hiểu về đường lây truyền HIV nên bố mẹ sợ Quân sẽ làm lây nhiễm HIV cho gia đình.

Bố mẹ dựng một cái chòi ở ngoài vườn và bắt Quân ra đó sống. Hàng ngày mẹ mang cơm ra cho Quân ăn. Quân

sống rất cô đơn và cách ly với thế giới xung quanh. Quân chỉ mong sao bố mẹ thông cảm và cho anh được vào nhà sống cùng bố mẹ như ngày nào, nhưng điều đó thật xa vời.

Cho đến ngày Quân gặp một người cùng cảnh ngộ như anh, anh đã kể cho chị nghe hoàn cảnh của mình. Chị khuyên Quân đến Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế và HIV/AIDS để được giúp đỡ.

Đến với trung tâm, Quân đã được luật sư, luật gia, các bạn tư vấn viên đồng đẳng đón tiếp rất nhiệt tình như với một người thân. Quân thấy như được trở về với gia đình.

Trung tâm đã giúp Quân hiểu kiến thức cơ bản về HIV/AIDS, hiểu biết về quyền và nghĩa vụ của mình theo quy định của pháp luật. Với mong muốn quyền của mình được chính những người thân trong gia đình tôn trọng, Quân đã mạnh dạn nhờ luật sư và tư vấn viên đồng đẳng của Trung tâm đến truyền thông và trợ giúp cho Quân tại gia đình.

Ngay sau khi nhận được yêu cầu của Quân, giám đốc trung tâm đã cử luật sư và một bạn tư vấn viên đồng đẳng đến gia đình Quân để thực hiện việc truyền thông và trợ giúp cho anh. Buổi gặp mặt đã diễn ra rất vui vẻ, đầm ấm, đặc biệt còn có sự tham gia của các cán bộ đoàn thể tại địa phương.

Dựa theo quy định của Luật Phòng, chống HIV/AIDS:

- Điều a, Khoản 1, Điều 4: Người nhiễm HIV có quyền sống hòa nhập với cộng đồng và xã hội;
- Khoản 3, Điều 13: "Gia đình của người nhiễm HIV có trách nhiệm nuôi dưỡng, chăm sóc, động viên tinh thần giúp người nhiễm HIV sống hòa nhập với gia đình,

cộng đồng và xã hội; phối hợp với các cơ quan, tổ chức và cộng đồng trong phòng, chống HIV/AIDS

Luật sư đã giải thích về HIV/AIDS, về đường lây truyền và cách phòng tránh, về quyền và nghĩa vụ của người nhiễm HIV, về trách nhiệm của gia đình, của cộng đồng với người nhiễm HIV, và trách nhiệm tham gia công tác phòng chống HIV/AIDS của mọi người. Tư vấn viên đồng đẳng của trung tâm cũng chia sẻ với bố mẹ Quân về cuộc sống và nghị lực vươn lên của chị và về công việc chị đang làm.

Sau khi nghe luật sư giải thích và nghe lời tâm sự của tư vấn viên đồng đẳng, mẹ Quân đã khóc vì ân hận và thương anh, thương chị tư vấn viên đồng đẳng. Bố Quân đã đích thân ra chùi xách túi quần áo của anh vào. Từ đó Quân lại được trở về với vòng tay nhân ái của gia đình, của bố mẹ và những người thân yêu của anh.

MỘT NỤ CƯỜI HIỂM HOI

Ngày qua ngày, nắng cũng như mưa trên vỉa hè con phố nhỏ gần ga B, ai đi qua cũng thường thấy một người phụ nữ đã luống tuổi ngồi bán nước. Ít ai biết được hoàn cảnh éo le mà chị đang phải một mình gánh chịu.

Hà cũng có gia đình như bao người phụ nữ khác, nhưng chị chưa bao giờ được hưởng hạnh phúc mà cuộc sống gia đình mang lại. Chồng chị bị ung thư giai đoạn cuối năm còng queo trong căn nhà cấp bốn chật chội, khi cơn đau khủng khiếp kéo đến, chị không có tiền để mua thuốc giảm đau cho chồng. Hai đứa con một trai một gái của chị đều nghiện ngập và lần lượt vào tù vì tội tàng trữ, sử dụng trái phép chất ma túy. Người con gái không chỉ nghiện ma túy mà còn bị nhiễm HIV, nó đang chấp hành hình phạt tù trong trại giam và để lại cho chị chăm sóc đứa cháu trai bị nhiễm HIV.

Với thu nhập quá thấp, chị không lo nổi cho cuộc sống gia đình và chăm sóc đứa cháu nhỏ. Chị biết đến Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế, HIV/AIDS qua chương trình "Người xây tổ ấm" trên VTV1 và đã đến gặp trung tâm để nhờ giúp xin hưởng trợ cấp xã hội thường xuyên của Nhà nước.

Tiếp xúc với chị, hiểu được hoàn cảnh của chị, trung tâm đã động viên chị để chị từng bước vượt qua sự mặc cảm, tự ti về hoàn cảnh gia đình, để chị có thể tự mình đến các cơ quan nhà nước đề nghị giúp đỡ vì cháu ngoại của chị thuộc diện được hưởng trợ cấp xã hội hàng tháng theo:

- Theo Quyết định số 170/2005/QĐ-TTg ngày 8/5/2005 của Thủ tướng Chính phủ về việc áp dụng chuẩn nghèo cho giai đoạn 2006-2010, gia đình chị thuộc diện hộ nghèo, được hưởng trợ cấp xã hội hàng tháng.
- Nghị định 67/2007/NĐ-CP ngày 14/4/2007 của Chính phủ.

Áp dụng những qui định trên của pháp luật, trung tâm làm đơn giúp chị, hướng dẫn chị gửi tới Ủy ban nhân dân phường để được xem xét giải quyết. Ngoài ra trung tâm còn tiếp cận các chương trình dự án để xin sữa cho cháu.

Khi cán bộ trung tâm đến thăm gia đình chị và cháu bé, chị cảm tay từng người và cảm ơn trung tâm đã nhiệt tình giúp đỡ gia đình chị. Nụ cười hiểm hoi nở trên khuôn mặt khắc khổ của chị. Nhìn đứa cháu khỏe mạnh, chị tin tưởng hơn vào tương lai của mình và tin rằng cháu sẽ lớn lên trở thành một công dân có ích cho xã hội.

MỘT LỜI THOÁT BÁT NGỜ

Trang sinh ra và lớn lên trong một gia đình nhà nông nghèo ở nông thôn. Tuổi thơ của Trang cũng vui vẻ, hồn nhiên như bao đứa trẻ khác. Dù nhà Trang rất nghèo nhưng lúc nào trong nhà cũng đầy ắp tiếng cười. Bố mẹ đã cố gắng lo cho cô được học hết lớp 7. Mặc dù phải thôi học, Trang vẫn tìm đọc những cuốn sách của các anh chị lớp trên để tự học hỏi, với mong ước được thoát khỏi cảnh chân lấm tay bùn, làm mãi mà vẫn không đủ ăn.

Năm 17 tuổi, Trang phải đi làm thuê đội vôi ở các lò vôi trong vùng. Thời gian đi làm mặc dù rất vất vả nhưng đồng tiền kiếm ra bằng chính sức lao động của mình làm Trang thấy tự hào và rất vui. Trong làng có bao chàng trai theo đuổi nhưng Trang đều từ chối cho đến khi quen Quảng. Quảng người khỏe mạnh, đẹp trai lại có tài nói chuyện. Nhà anh lại ở thị xã chỉ cách chừng 2km, mà những cô gái quê ai chẳng mong lấy được chồng nhà ở thị xã cho đời mình bớt khổ. Quen nhau được 4 tháng, Quảng và Trang tổ chức đám cưới. Mười tháng sau thì con gái đầu lòng của hai vợ chồng ra đời. Cháu khôi ngô khỏe mạnh khiến ai cũng mừng cho hai vợ chồng.

Sau hai năm đầu hạnh phúc, chồng Trang bắt đầu giao du với đám bạn xấu, nghiện ma túy. Anh chẳng chịu làm ăn gì, suốt ngày chơi bời lêu lổng và ăn cắp vặt của hàng xóm, bị công an phường lập hồ sơ và cho đi cải tạo 2 năm. Trở về nhà, anh vẫn còn nghiện hút và một năm sau thì chuyển giai đoạn AIDS và qua đời.

Sau khi chồng chết, Trang vô cùng hoang mang lo sợ, không dám đi xét nghiệm HIV. Được sự động viên của bố mẹ đẻ, hai mẹ con chị đã đi làm xét nghiệm HIV, kết quả xét nghiệm cho thấy chị và con gái đều bị nhiễm HIV. Nhận được kết quả Trang bị cú sốc thật mạnh, và nghĩ nhiễm HIV chỉ có đường chết.

Không hiểu vì sao, tin Trang nhiễm HIV lan đi khắp làng. Cuộc sống của chị càng trở nên khó khăn vì không có ai thuê chị làm việc. Không có thu nhập, hai mẹ con chị phải sống nhờ vào bố mẹ đẻ của Trang. Mẹ con chị ốm đau cũng không có tiền để thuốc thang chạy chữa và chị không có tiền để đóng học cho con.

Đúng như người đời thường nói "ông trời không cho ai tất cả, cũng không lấy hết của ai bao giờ", đang lúc tuyệt vọng thì Trang được các bạn trong nhóm tự lực ở địa phương giới thiệu đến đường dây 18001521 thuộc Trung tâm tư vấn pháp luật và chính sách về Y tế, HIV/AIDS. Đây là đường dây tư vấn miễn phí về pháp luật phòng, chống HIV/AIDS cho người nhiễm HIV và người chịu ảnh hưởng bởi HIV/AIDS.

Đường dây đã tư vấn và mời chị đến trung tâm để các luật sư, luật gia của trung tâm trực tiếp giúp đỡ. Đến Trung tâm, các luật sư, luật gia đã giới thiệu chị đến Trung tâm y tế dự phòng tỉnh để được điều trị ARV và giúp mẹ con chị làm đơn xin hưởng trợ cấp xã hội theo Nghị định 67/2007/NĐ-CP ngày 13/4/2007 của Chính phủ. Cũng nhờ Trung tâm mà cuộc sống của mẹ con chị đã bớt khổ. Mẹ con chị đã nhận được trợ cấp xã hội hàng tháng, con chị đã được giảm học phí. Giám đốc Trung tâm tư vấn pháp luật và chính sách về

Y tế, HIV/AIDS đã nhận chị vào làm việc với vị trí là một tư vấn viên đồng đẳng.

Với công việc làm hiện nay tại Trung tâm, chị rất vui và tự hào. Nhờ có sự giúp đỡ của Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế, HIV/AIDS, chị đã vượt qua được hoàn cảnh khó khăn và thoát khỏi cảnh nghèo đói.

CHO TƯƠNG LAI CỦA CON GÁI VÀ TÔI

Đằng sau khuôn mặt xinh xắn, nước da trắng ngần của người con gái dân tộc là cả một câu chuyện truân chuyên của một đời người. Sinh ra trong một gia đình gia giáo bố mẹ đều là giáo viên, ngay từ nhỏ Hoa ước ao sau này nối nghiệp cha mẹ trở thành người giáo viên giỏi, với mong muốn đóng góp phần công sức nhỏ bé của mình vào sự nghiệp trồng người.

Hoa làm việc chăm chỉ và được nhận vào dạy tại một trường trung học. Những ngày đầu đứng trên bục giảng cô thấy rất tự hào. Cô luôn cố gắng hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình và mọi người xung quanh ai cũng quý mến cô. Người quan tâm đặc biệt tới Hoa là một người trong ban lãnh đạo nhà trường, anh ta thường hay lui tới thăm cô. Với vẻ đạo mạo, đẹp trai khéo ăn nói, anh ta đã hoàn toàn chinh phục được trái tim của Hoa. Cô yêu anh ta mà không suy tính khi biết anh ta đã có hai đời vợ.

Rồi đám cưới diễn ra, Hoa chính thức trở thành người vợ thứ ba của anh ta. Cuộc sống vợ chồng êm ấm không được bao lâu. Đúng lúc mang bầu thì Hoa nhận ra chồng mình là kẻ trăng hoa luôn săn tìm của lạ. Đau đớn hơn, chồng Hoa lại cặp kè với chính đồng nghiệp của cô. Hoa ngậm đắng nuốt cay âm thầm chịu đựng để tránh cảnh nhà tan, cửa nát. Cái thai trong bụng cô càng ngày càng lớn, và nhờ đó mà cô đỡ buồn, sống với hy vọng chờ đón đứa con đầu lòng chào đời.

Khi đến bệnh viện và làm xét nghiệm trước khi mổ đẻ, Hoa mới biết mình bị nhiễm HIV. Khi biết Hoa nhiễm HIV, chồng cô xa lánh và đối xử vô cùng tàn nhẫn và thô bạo, không hề quan tâm đến Hoa. Một mình Hoa chịu đựng và nuôi con.

Trong lúc vô cùng quẫn bách và tuyệt vọng, Hoa đã được Trung tâm phòng chống HIV/AIDS của tỉnh cùng với Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế, HIV/AIDS động viên, tư vấn và an ủi, giúp cô vượt lên sự mặc cảm, vượt lên số phận để tiếp tục phấn đấu trở thành một người có ích cho xã hội và để tiếp tục nuôi dạy con trưởng thành. Hoa cảm thấy thực sự may mắn và hạnh phúc khi con cô có kết quả xét nghiệm HIV âm tính. Đó là một động lực to lớn để tiếp sức cho cô đứng vững trong cuộc đời.

Hoa quyết định gửi con về bên nhà ngoại để dành thời gian học và đã thi đỗ cao học. Đến nay, cô đã kết thúc học phần I với kết quả rất tốt và đang bước sang học phần II. Và hàng ngày Hoa vẫn đứng trên bục giảng truyền đạt kiến thức cho học sinh.

Trung tâm Tư vấn Pháp luật và Chính sách về Y tế đã ở bên Hoa, giúp cô vượt qua lúc khó khăn nhất. Sự vươn lên của Hoa là một tấm gương sáng vượt khó không chỉ cho người nhiễm HIV mà còn cho cả những người khác.

PHỤ LỤC A

Khung pháp luật để thực hiện việc tư vấn và trợ giúp pháp lý cho người nhiễm HIV và người bị ảnh hưởng bởi HIV/AIDS

✦ Hiến pháp nước Cộng hòa Xã hội chủ nghĩa Việt Nam quy định quyền và nghĩa vụ của công dân; mọi người đều được bình đẳng trước pháp luật trong đó có cả các đối tượng dễ bị tổn thương: Người già, phụ nữ, trẻ em, người dân tộc thiểu số, người nghèo, người tàn tật, người nhiễm HIV

✦ Chỉ thị số 54/CT-TW ngày 30 tháng 11 năm 2005 của Ban Bí thư Trung ương đảng về tăng cường lãnh đạo công tác phòng, chống HIV/AIDS trong tình hình mới

✦ Chiến lược quốc gia phòng, chống HIV/AIDS đến năm 2010 và tầm nhìn 2020 ban hành kèm theo Quyết định số 36/2004/QĐ-TTg ngày 17 tháng 3 năm 2004 của Thủ tướng Chính phủ.

A. Luật Phòng, chống HIV/AIDS

Khoản 1 Điều 4

- a) Quyền được điều trị và chăm sóc sức khỏe;
- b) Quyền được học văn hóa, học nghề, làm việc;
- c) Quyền được giữ bí mật thông tin liên quan đến HIV/AIDS;

- d) Quyền được từ chối khám bệnh, chữa bệnh khi đang điều trị AIDS trong giai đoạn cuối;
- e) Các quyền khác theo quy định của luật này và các quy định của pháp luật khác có liên quan

- Quyền được tham các hoạt động phòng, chống HIV/AIDS, được tiếp cận các biện pháp can thiệp giảm tác hại trong dự phòng lây nhiễm HIV
- Quyền được tham gia các nhóm giáo dục đồng đẳng, các câu lạc bộ... để hỗ trợ, chăm sóc nhau...
- Quyền được tham gia xây dựng chương trình, chính sách pháp luật có liên quan đến phòng, chống HIV/AIDS

B. Bộ luật Hình sự

Điều 111: Tội hiếp dâm

3. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ mười hai năm đến hai mươi năm, tù chung thân hoặc tử hình:

a) Gây tổn hại cho sức khỏe của nạn nhân mà tỷ lệ thương tật từ 61% trở lên;

b) Biết mình bị nhiễm HIV mà vẫn phạm tội;

.....

Điều 112. Tội hiếp dâm trẻ em

3. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù hai mươi năm, tù chung thân hoặc tử hình:

- a) Có tổ chức;
- b) Nhiều người hiếp một người;
- c) Phạm tội nhiều lần;
- d) Phạm tội đối với nhiều người;

đ) Gây tổn hại cho sức khỏe của nạn nhân mà tỷ lệ thương tật từ 61% trở lên;

e) Biết mình nhiễm HIV mà vẫn phạm tội;

.....

Điều 117. Tội lây truyền HIV cho người khác

1. Người nào biết mình bị nhiễm HIV mà cố ý lây truyền bệnh cho người khác, thì bị phạt tù từ một năm đến ba năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ ba năm đến bảy năm:

- a) Đối với nhiều người;
- b) Đối với người chưa thành niên;
- c) Đối với thầy thuốc hoặc nhân viên y tế trực tiếp chữa bệnh cho mình;
- d) Đối với người thi hành công vụ hoặc vì lý do công vụ của nạn nhân

Điều 118. Tội cố ý truyền HIV cho người khác

1. Người nào cố ý truyền HIV cho người khác, nếu không thuộc trường hợp quy định tại Điều 117 của Bộ luật này, thì bị phạt tù từ ba năm đến mười năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ mười năm đến hai mươi năm hoặc tù chung thân:

- a) Có tổ chức;
- b) Đối với nhiều người;
- c) Đối với người chưa thành niên;
- d) Đối với người đang thi hành công vụ hoặc vì lý do công vụ của nạn nhân;
- đ) Lợi dụng nghề nghiệp.

3. Người phạm tội còn có thể bị cấm đảm nhiệm chức vụ, cấm hành nghề hoặc làm công việc nhất định từ một năm đến năm năm.

C. Pháp luật về xử lý vi phạm hành chính

Điều 14. Vi phạm các quy định về phòng, chống HIV/AIDS

1. Phạt tiền từ 2.000.000 đồng đến 5.000.000 đồng đối với một trong các hành vi sau đây:

- a) Tiết lộ bí mật về việc xét nghiệm, thông báo kết quả xét nghiệm HIV cho người đến xét nghiệm hoặc người khác khi không được phép;

- b) Vi phạm các quy định về giữ bí mật tên, tuổi, địa chỉ, hình ảnh của người nhiễm HIV;

- c) Đưa tin trên các phương tiện thông tin đại chúng về tên, tuổi, địa chỉ, hình ảnh của người nhiễm HIV mà không được sự đồng ý của người đó hoặc thân nhân người nhiễm HIV trong trường hợp người đó đã chết, hoạt mất năng lực hành vi dân sự;

- d) Từ chối việc chữa bệnh cho người nhiễm HIV.

2. Phạt tiền từ 5.000.000 đồng đến 10.000.000 đồng đối với một trong các hành vi sau đây:

- a) Vi phạm các quy định về truyền máu, về vô khuẩn, sát khuẩn và các quy định khác về chuyên môn xử lý nhiễm HIV;

- b) Thông báo kết quả xét nghiệm HIV dương tính không đúng đối tượng thông báo theo quy định;

- c) Căn cứ vào kết quả xét nghiệm HIV để xét tuyển dụng lao động hoặc nhập học, trừ trường hợp đặc biệt theo quy định của pháp luật;

- d) Cơ sở sản xuất, kinh doanh không cung cấp thông tin về dự phòng lây nhiễm HIV cho người lao động;

- đ) Thông báo kết quả cho người đến xét nghiệm HIV đối với cơ sở chưa được Bộ Y tế công nhận có phòng xét nghiệm đủ tiêu chuẩn khẳng định các trường hợp HIV dương tính;

- e) Sa thải người lao động hoặc đuổi học sinh, sinh viên vì lý do họ nhiễm HIV.

3. Biện pháp khắc phục hậu quả: buộc người sử dụng lao động phải nhận lại người lao động nhiễm HIV để bố trí vào các công việc khác phù hợp theo quy định hoặc buộc nhà trường phải nhận lại học sinh, sinh viên nhiễm HIV tiếp tục vào học trong trường hợp vi phạm quy định tại điểm e khoản 2 Điều này.

D. Luật Bảo vệ, Chăm sóc và Giáo dục trẻ em năm 2004

Điều 7- Các hành vi bị nghiêm cấm:

Khoản 8. Cản trở việc học tập của trẻ em

...

Điều 16 - Quyền được học tập:

1. Trẻ em có quyền được học tập.

2. Trẻ em học bậc tiểu học trong các cơ sở giáo dục công lập không phải trả học phí

....

Điều 28 - Trách nhiệm bảo đảm quyền được học tập:

1. Gia đình, Nhà nước có trách nhiệm bảo đảm cho trẻ em thực hiện quyền học tập, học hết chương trình giáo dục phổ cập; tạo điều kiện cho trẻ học cao hơn

2. Nhà trường và các cơ sở giáo dục khác có trách nhiệm thực hiện giáo dục toàn diện về đạo đức, tri thức, thẩm mỹ, thể chất, giáo dục hướng nghiệp cho trẻ em; chủ động phối hợp chặt chẽ với gia đình và xã hội trong việc bảo vệ, chăm sóc và giáo dục trẻ em.

3. Cơ sở giáo dục mầm non và cơ sở giáo dục phổ thông phải có điều kiện cần thiết về đội ngũ giáo viên, cơ sở vật chất, thiết bị dạy học để đảm bảo chất lượng giáo dục.

....

Điều 53 -Trẻ em nhiễm HIV:

Trẻ em nhiễm HIV/AIDS không bị phân biệt đối xử; được Nhà nước và xã hội tạo điều kiện để chữa bệnh, nuôi dưỡng tại gia đình hoặc tại cơ sở trợ giúp trẻ em.

E. Chỉ thị số 61/2008/CT-BGDDT ngày 12/11/2008 Về tăng cường công tác phòng, chống HIV/AIDS trong ngành giáo dục

...Các cơ sở giáo dục cam kết không kỳ thị và phân biệt đối xử với người học, nhà giáo, cán bộ, nhân viên nhiễm HIV hoặc bị ảnh hưởng bởi HIV;

- Cơ sở giáo dục không được yêu cầu xét nghiệm HIV, xuất trình kết quả xét nghiệm HIV đối với người học, người đến xin học, nhà giáo, cán bộ, nhân viên, người dự tuyển lao động; Không được từ chối tiếp nhận, kỷ luật, tách biệt, hạn chế, cấm đoán người học, nhà giáo, cán bộ, nhân viên tham gia các hoạt động, dịch vụ của cơ sở chỉ vì lý do người đó nhiễm HIV....

F. Các bộ luật, luật, pháp lệnh có liên quan

- ❖ Bộ luật Dân sự
- ❖ Bộ luật Lao động
- ❖ Luật trợ giúp pháp lý
- ❖ Luật hôn nhân và gia đình
- ❖ Luật bình đẳng giới
- ❖ Luật Phòng, chống bạo lực gia đình
- ❖ Luật Giáo dục
- ❖ Luật Bảo hiểm xã hội
- ❖ Luật Bảo hiểm y tế
- ❖ Luật Phòng, chống bệnh truyền nhiễm
- ❖ Luật Đất đai
- ❖ Luật Phòng, chống Ma túy
- ❖ Pháp lệnh phòng, chống Mại dâm
- ❖

PHỤ LỤC B LỜI CẢM ƠN CỦA KHÁCH HÀNG

Đảng hòa và bài chủ nghĩa Việt Nam
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

Phải Cảm Ơn

Kính gửi: - giám đốc TTTVPL và CS VY Tế HIV/AIDS
Văn phòng chỉ đạo phòng chống HIV Hà Nội

Tôi có mã số: HN - 365

hơn cảnh gia đình tôi: chất là chỗ chôn trấu mặt
vì con bệnh HIV, bản thân tôi cũng mang con bệnh
quái ác này. Tôi tưởng như tuyết trắng lên chẳng
tôi mất, không biết tôi sao mai người lại biết
chàng tôi chết vì HIV. Từ ngày chàng tôi chết
quản hàng phố của tôi không còn ai đến ăn uống,
họ sẽ biết tên phố của tôi ở cũng bị nhiễm
HIV. Tôi đang của hàng, các con tôi thì không
vô tiền đồ, ăn học tôi ăn đến năm phòng cho
giáo pháp lý HIV Hà Nội, được các anh chị
s' đi chia sẻ và đi nữa. Văn phòng cần để
người muốn nhà tôi để truyền chuyển pháp
liệt phòng trấu cho HIV/AIDS cho hàng sản
của tôi biết. Khả có sự truyền chuyển về
phát liệt mai người đó hi hi mẹ con tôi
hơn quản hàng phố của tôi ngày càng đáng khâm
chở tôi.

Tôi không biết nói gì hơn ngoài lời cảm
ân sâu sắc đến giám đốc chung tâm và các anh

chỉ ở phòng cho thuê pháp lý, nhờ có các anh chị
ở phòng cho thuê pháp lý mà tôi đã tìm được
tôi thấy cuộc đời còn nhiều điều để sống
kính chúc sức khỏe tài giỏi các anh chị
và các anh chị phòng cho thuê pháp lý

Hà Nội, ngày 20 tháng 9-2009

người viết ch
Lân Lân

Cô hình mến!

Em thay mặt cho Trường M.N Long
X. - B. - H. D. Xin chân
thành cảm ơn cô đã cung cấp tài liệu
hợp thời giúp chúng em có tư liệu trong
tay để giải thích, tuyên truyền cho các
bác phụ huynh nơi riêng, cộng đồng
dân cư nơi chung yêu tâm cũng chúng
em cho trẻ "Trẻ em hoàn cảnh như vậy"
được sống hòa nhập cùng bạn bè trang
lứa.

Cô ạ trong thời gian tới, chúng em
chắc chắn sẽ còn gặp khó khăn, còn
phải nhờ đến trung tâm của cô. Cô tạo
mọi điều kiện giúp đỡ cho chúng em có
nhé.

Em xin cảm ơn cô!

L. x. s., ngày 17/9/2009
Em

Hương
Hoàng Thị L.

Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

THƯ CẢM ƠN Kính gửi: Trung tâm Từ thiện

Tôi là một người kém may mắn, vì đã mang 1 bệnh mình cần bệnh, mà nếu những người thiện hảo biết, họ sẽ kỹ thi và xa lánh tôi. Kém theo đó là tôi đã phải gặp nhiều rắc rối từ cuộc sống và công việc. Thời gian đầu tôi đã phải rất khổ sở, tôi suy nghĩ, và khóc rất nhiều. Sau đó tôi đã lấy lại được thăng bằng, tôi thật nghĩ dù tôi còn bao nhiêu thời gian đi chăng nữa, tôi càng cần phải cố gắng sống tốt hơn, và sống có trách nhiệm hơn. Tôi dành thời gian cho gia đình, cho con, và cho công việc. Nhưng một lần nữa tôi lại phải lao đao, bởi lãnh đạo của trường nơi tôi đang công tác, họ đã chuyển công việc mà tôi vẫn làm 10 năm nay đó là giao viên sang một công việc không có tên. Tôi rất thất vọng.

Tôi đã cố gắng bày tỏ nguyện vọng của tôi để cho họ biết, dù là tôi có mang trong mình căn bệnh ấy, nhưng hiện tại tôi vẫn đề sức khỏe để công hiến sức trẻ và sức khỏe cho công việc. Nhưng tôi đã không được sự ủng hộ nào từ phía lãnh đạo. Rất may cho tôi, tôi có tham gia một vụ nhóm đồng đẳng, và như một sự sắp đặt. Tôi đã gặp cô Trâm và chú Tuấn. Khi nói chuyện với cô Trâm, chú Tuấn tôi luôn rằng tôi đã tìm được chỗ dựa vững chắc về tinh thần. Cô chú đã đồng ý với tôi, giúp tôi tìm lại công việc hàng ngày, mà tôi vẫn làm. Tôi thật sự vui mừng, tôi thấy có niềm tin hơn vào cuộc sống, và tôi cũng thấy yêu cuộc sống này hơn. Bởi cuộc sống này vẫn còn có nhiều người tốt như cô Trâm, chú Tuấn, và có lẽ có nhiều người

nửa mà tôi chưa biết. Tôi rất biết ơn cô Tâm, chú Tuấn, bởi chính cô chú đã thôi vào tôi niềm tin vào cuộc sống với những người kém may mắn như chúng tôi. Tôi rất mong bằng sự hiểu biết, cảm thông và chia sẻ của cô Tâm, chú Tuấn. Cả cô và chú sẽ giành cho chúng tôi những sự ưu ái đặc biệt, nó như một món quà tinh thần giúp chúng tôi đứng vững lên trong cuộc sống. Còn tôi, tôi luôn mong cô Tâm và chú Tuấn luôn khỏe mạnh, gia đình hạnh phúc, và luôn bên cạnh chúng tôi, ủng hộ chúng tôi để chúng tôi sẽ sống hết mình, sống tốt hơn nữa dù rằng thời gian của chúng tôi không còn nhiều. Một lần nữa xin cảm ơn cô Tâm nhiều lắm và tôi cũng biết ơn cô nhiều lắm. Nếu như được sung tên cho phép tôi được gọi

cô Tâm là ảnh hưởng trong công cuộc
phòng chống HIV-ET

Hà Nội 7/9/2009

Người viết

Quản

Dấu tên

Thư gửi ngày 6/9/2009 No.....

Chú cảm ơn gửi Tôi phòng Trung Tâm pháp lý
Chứa các anh, và các chị, qua Trang giấy này
Tôi và cháu Nguyễn Thị Thu Ph. có lời chân
thành gửi Tôi kính thăm sức khỏe của Tất cả, các
anh, chị trong phòng Trung Tâm từ vấn TRỢ giúp
pháp lý HIV, với Đức Đa tình Hòa hảo.

Chứa các anh, chị. Chúng Tôi là những người
bày lâu nay đang sống trong Tâm Trang của
mỗi căn bệnh mà mọi người trong cộng đồng
chưa hiểu sâu hết được. Tôi hôm nay chúng
Tôi hết sức sức động. Rất biết ơn có sự quan
tâm của Đảng và nhà nước, Cố hữu luật gia
Việt nam, có Tổ chức của phòng Tài vấn TRỢ giúp
pháp lý chính sách y tế HIV.

Chứa các anh, chị, Nhà có sự hoạt động
mạnh mẽ, mang lại sức sống của Trung Tâm
Các anh chị là những người sáng tạo cuộc sống
có Tâm, có Đức, họ sống hết lòng vì mọi người.
Như chị Cẩm là giám đốc của Trung Tâm, bề
bên trên công quản việc, lúc vào nam, lúc ra Bắc
đều lo cho mọi người. Ông tôi Chiến chỉ huy
và điều hành các anh chị trong phòng Tài vấn, đã mang
hết sức mình, Tân tâm, Tân sức, không quản gì
đường xa gần, mùa nắng mùa mưa, những
lời khuyên can ngọt ngào, Tai vớt của các anh
Tôi Tân những vùng quê, với xa xôi heo lánh
mang nhiều kết quả Tốt.

Chứa các anh chị, Chúng mình sẽ hoạt động
mạnh mẽ đạt được hiệu quả cao của pháp Tài
vấn qua những bước có Đảng Đảng người này
Tôi ăm TRÊN Truyền hình UT4 - Các anh, chị

đã Tài vấn được Thấp Sầu Date Cam No. 11/11
Mọi người trong cộng đồng, đã hiểu và biết rõ
căn bệnh, nó cũng như mọi căn bệnh mãn tính,
bệnh thường khác không có gì ghê gớm cả.

Mà mọi người đã bỏ được sự mặc cảm, không
còn có sự kỳ thị, xa lánh những người bị bệnh,
Cụ thể như cháu Nguyễn Thị Thu Ph.

Cao thay cô của Trường học cấp 1 Th. 11
đón nhận cháu vào học khi sức cô đã cảm
vui vẻ, mọi người xung quanh mình gần gũi hơn,
các bạn bè cùng trang lứa với cháu đến tận
nhà dạy học vui chơi, Chứa các anh, chị
Tôi cũng kết quả TRÊN là nhà có sự hoạt
động mạnh mẽ của Đảng, nhà có sự Tân tâm
Tân sức của Tất cả các anh chị hy vọng cho cộng đồng.

Một lần nữa gia đình Tôi và cháu Thu Ph.
xin đa tạ và Cảm ơn chị Cẩm và anh Tất cả,
anh chị em trong phòng Tài vấn đã mang và tiếp
những liên thuộc về tâm thần cho những người
bệnh, thật là vô giá không có gì so sánh
được, cho những người bị căn bệnh mãn, thêm lòng
Tài tâm, phần khỏe, yên ước sống khỏe, hạnh
suy công tác, học tập và làm việc được như
hơn góp phần xây dựng quê hương và đất nước.

Gia đình Tôi và cháu Thu Ph. biết ơn rất
nhiều, xin kính chúc quý Phòng, biết chúc chị
Cẩm, anh Chiến, cháu Thủy và Tất cả các anh
chị Phòng thật mạnh khỏe, Trẻ mãi, học tập
và làm việc, đạt kết quả vạn sự như ý. Thành chúc
gia đình các anh chị mạnh khỏe, hạnh phúc An Khang
và thịnh vượng. Kính chào các anh chị.

Nguyễn Thị Thu Ph. HAI TIỀN
Nguyễn Minh X.

Dele

Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam
Độc Lập - Tự Do - Hạnh Phúc
Thư cảm ơn

Kính gửi: TTVPPL về chính sách, y tế HIV
Tôi là Nguyễn Văn M.
Địa chỉ: xã Đ X S S Hà Nội
thông tin gần vừa qua, để nhận được kỳ HIV +
khi về thông báo với gia đình, bị vớang nhận được
sự chỉn sẻ, nhưng bố mẹ tôi liên tục một cái
chối để đỡ, em sống riêng. Tôi rất buồn
May mà biết đến Trung Tâm, Anh Thuật và Ban
khoa đã xuống tận nhà chia sẻ kiến thức về
HIV cho bố mẹ và em tôi nữa.

Anh Thuật còn giảng về luật phòng chống HIV
giúp bố mẹ tôi hiểu biết và hướng dẫn hơn
Sau khi chia sẻ xong mẹ tôi đã khóc, bố tôi đã
xa chốt sách quán áo, để đặc của tôi, vào nhà
Tôi sung sướng và cũng vì một lần nữa gửi lời
cảm ơn đến TT, anh Thuật và Ban Khoa. Tôi cảm
núi khỏe và Hạnh phúc. Chúc TT ngày càng phát
triển để giúp đỡ những người có HIV như tôi

S S Ngày Tháng Năm 2009

Người Viết

M

Nguyễn Văn M

Date

No.

Thư cảm ơn.

Tôi là Thu Thị G sinh năm 1972.

Quê quán: Thôn Đ - xã Đ - Huyện K

Con của cha mẹ: Nguyễn Minh D

Sinh ngày 16 tháng 3 năm 2003.

Cháu D không may bị nhiễm HIV lây qua từ mẹ.
Năm 2007 cháu D đến tuổi đi học mẫu giáo, tôi có
lắm lần gửi Ban giám hiệu Trường Mầm non xã Đ
xin cho cháu đi học nhưng không được nhà trường chấp
nhận cho cháu học vì lý do cháu bị nhiễm HIV.

Tôi không biết làm thế nào để cháu được đi học May
tho tôi được Sù giúp đỡ, can thiệp việc tình của cô
Trình Thị G Trâm và các anh chị ở Trung tâm tư vấn
pháp luật về chính sách và y tế HIV/AIDS Hà Nội và
Trung tâm phòng chống HIV/AIDS S S. Hiện nay
cháu D đã được đến trường đi học. Qua thư này
tôi xin chân thành cảm ơn tôi cô Trình Thị G Trâm
và các anh chị ở Trung tâm tư vấn pháp luật về
chính sách và y tế HIV/AIDS đã quan tâm giúp đỡ
tôi trong thời gian qua, để cháu D được đi học
hoà nhập vào cộng đồng. Tôi xin chúc cô Trâm và các anh
chị trong năm mới có nhiều sức khỏe, giúp đỡ được
nhiều người có H có hoàn cảnh khó khăn như tôi.

Đm tôi ngày 21 tháng 12 năm 2008
người viết thư

G

CHAM Thị G